

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 948

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
28.	— Hotărâre privind Regulamentul Senatului.....	2-24	475.	— Decizie pentru numirea domnului Virgil Crecană în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei și Comerțului.....	29
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
Decizia nr. 461 din 20 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.....	24-26	41.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea modului de aplicare a tarifelor binom de către furnizorii de energie termică.....	29-31	
Decizia nr. 535 din 13 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.....	26-28				

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE privind Regulamentul Senatului

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Senatului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Regulamentul prevăzut la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Regulamentul Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 2 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, își încetează aplicabilitatea.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 24 octombrie 2005, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 octombrie 2005.
Nr. 28.

ANEXĂ

REGULAMENTUL SENATULUI

CAPITOLUL I

Organizarea Senatului

SECȚIUNEA 1

Constituirea Senatului

Art. 1. — (1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

Art. 2. — (1) Senatul este ales pentru un mandat de 4 ani care se prelungește, de drept, numai în condițiile excepționale prevăzute de Constituție.

(2) Senatul se organizează și funcționează potrivit dispozițiilor Constituției, legii privind statutul deputaților și senatorilor și prezentului regulament.

Art. 3. — Senatul nou-ales se întrunește în locul, ziua și la ora stabilite prin decretul de convocare emis de Președintele României, în cel mult 20 de zile de la alegeri, potrivit art. 63 alin. (3) din Constituția României, republicată.

Art. 4. — (1) Senatul legal constituit alege Biroul permanent.

(2) Până la alegerea Biroului permanent, lucrările plenului Senatului sunt conduse de cel mai în vârstă senator, în calitate de președinte decan de vârstă, asistat

de cei mai tineri 4 senatori, în calitate de secretari asistenți. În situația în care 2 sau mai mulți senatori au aceeași dată de naștere, desemnarea se face în ordinea alfabetică a numelui.

(3) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele decan de vârstă ori de către unul sau mai mulți secretari asistenți, indiferent de motiv, se constată prin votul majorității senatorilor și atrage, de drept, înlocuirea acestora cu următorii senatori, potrivit criteriilor prevăzute la alin. (2).

(4) Refuzul exercitării atribuțiilor de către președintele decan de vârstă ori de către unul sau mai mulți secretari asistenți, indiferent de motiv, se comunică personal în plenul Senatului și atrage, de drept, înlocuirea sa potrivit dispozițiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Până la alegerea Biroului permanent pot avea loc numai dezbateri cu privire la validarea mandatelor de senator, a procedurilor necesare depunerii jurământului sau legate de constituirea noului Senat.

Art. 5. — (1) Pentru validarea mandatelor, Senatul alege în prima sa ședință o comisie compusă din 15 senatori.

(2) Numărul senatorilor care sunt propuși în Comisia de validare de fiecare partid, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianță politică sau alianță electorală este în funcție de numărul membrilor săi raportat la numărul total al senatorilor și se stabilește prin negocieri realizate de reprezentanții acestora.

(3) Partidele, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau alianțele electorale fac propuneri nominale în limita numărului stabilit potrivit alin. (2).

(4) Propunerile nominale se transmit secretarilor asistenți. Președintele decan de vârstă prezintă aceste propuneri plenului Senatului în ordinea numărului de senatori ai fiecărui partid, fiecărei organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, fiecărei alianțe politice sau alianțe electorale. Senatul hotărăște asupra propunerilor cu votul majorității senatorilor prezenți.

(5) Nu pot să facă parte din comisia de validare senatorii împotriva cărora au fost înregistrate, la Senat, sesizări motivate de invalidare a mandatului, anterior constituirii comisiei.

Art. 6. — (1) Comisia de validare își începe de îndată activitatea, alegându-și un președinte și 2 vicepreședinți, care alcătuiesc biroul comisiei și se organizează în 4 grupe de lucru cuprinzând fiecare câte 3 membri. Alegerea acestora se face prin votul deschis al membrilor comisiei.

(2) Desemnarea președintelui și a vicepreședinților se face prin negociere, potrivit configurației politice rezultate din alegeri.

Art. 7. — (1) Secretarul general al Senatului preia dosarele privind alegerea senatorilor de la Biroul Electoral Central și le predă președintelui Comisiei de validare, după constituirea acesteia.

(2) Președintele Comisiei de validare împreună cu vicepreședinții repartizează grupelor de lucru dosarele privind alegerea senatorilor primite de la Biroul Electoral Central, în ordinea circumscripțiilor electorale, cu excepția celor referitoare la membrii comisiei.

(3) Verificarea legalității alegerii senatorilor se face de către grupele de lucru. Verificarea legalității alegerii senatorilor care compun grupele de lucru se face de către biroul Comisiei de validare, iar a membrilor biroului, de către cei 12 membri ai grupelor de lucru.

(4) Grupele de lucru, respectiv biroul Comisiei de validare, sunt obligate să prezinte, în scris, în plenul comisiei propunerile de validare sau invalidare privind dosarele repartizate în termen de cel mult 3 zile de la constituirea comisiei. Propunerile grupelor de lucru și a biroului Comisiei de validare se adoptă cu votul majorității membrilor acestora.

(5) După expirarea termenului de 3 zile, discutarea dosarelor nesoluționate, precum și a dosarelor membrilor biroului Comisiei de validare se face în plenul comisiei.

(6) Comisia de validare se pronunță prin votul majorității membrilor săi asupra propunerilor referitoare la validarea sau invalidarea alegerii senatorilor, precum și asupra contestațiilor primite în termen de 4 zile de la constituirea sa.

(7) Contestațiile pot fi formulate de cetățeni români cu drept de vot.

Art. 8. — (1) Comisia de validare poate propune invalidarea alegerii unui senator în cazul în care constată că alegerea acestuia s-a făcut prin încălcarea dispozițiilor legii electorale privind candidatura sau obținerea mandatului ori în situații de fraudă dovedită sau recunoscută.

(2) Audierea senatorilor pentru care s-a propus invalidarea alegerii este obligatorie atât în cadrul Comisiei

de validare, cât și în plenul Senatului. În fața Comisiei de validare cel în cauză își poate alege un apărător dintre membrii Senatului sau poate fi asistat de un avocat cu drept de a pune concluzii la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 9. — În cel mult 5 zile de la constituire Comisia de validare întocmește un raport în care nominalizează senatorii pentru care propune validarea sau invalidarea mandatelor, cu motivarea propunerilor de invalidare.

Art. 10. — Raportul este aprobat de Comisia de validare cu votul majorității membrilor acesteia. Opiniile diferite se consemnează și fac parte din raport.

Art. 11. — Senatul se întrunește, de drept, în a 5-a zi de la constituirea Comisiei de validare, pentru dezbaterile raportului prezentat de președintele acesteia.

Art. 12. — (1) Senatul hotărăște prin vot asupra listei cuprinzând numele și prenumele senatorilor propuși pentru validarea alegerii, ordonați pe circumscripții electorale.

(2) Senatul dezbate și hotărăște prin vot cu privire la fiecare senator propus pentru invalidare.

(3) Hotărârea privind validarea sau invalidarea alegerii senatorilor se adoptă cu votul majorității senatorilor.

Art. 13. — (1) Senatorii a căror alegere a fost validată depun jurământul de credință față de țară și popor, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Refuzul de a depune jurământul atrage pierderea mandatului.

Art. 14. — (1) Senatul este legal constituit după validarea mandatelor a trei pătrimi din numărul total de senatori.

(2) Validarea mandatului de senator presupune validarea alegerii senatorului, precum și depunerea jurământului de către acesta.

Art. 15. — Atribuțiile Comisiei de validare revin Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, odată cu constituirea acesteia, iar Comisia de validare își încetează activitatea.

SECȚIUNEA a 2-a

Grupurile parlamentare

Art. 16. — (1) După validare și depunerea jurământului, senatorii se constituie în grupuri parlamentare, care sunt structuri interne ale Senatului. Un senator poate face parte dintr-un singur grup parlamentar.

(2) Un grup parlamentar poate fi constituit și poate funcționa numai dacă cuprinde cel puțin 7 senatori, care au fost aleși pe listele aceluiași partid, ale aceleiași organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțe politice sau alianțe electorale.

(3) Senatorii membri ai unui partid politic sau ai unei organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

(4) Senatorii care au fost aleși pe listele unei alianțe electorale sau ale unei alianțe politice pot constitui fie grupuri parlamentare ale partidelor sau organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale componente, fie un singur grup parlamentar al alianței. Partidele sau organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pot constitui și grupuri comune.

(5) Senatorii aparținând partidelor sau organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar se pot afilia altor grupuri parlamentare sau pot constitui grupul parlamentar mixt.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și senatorilor aleși sau deveniți independenți.

(7) Constituirea unui grup parlamentar care să reprezinte sau să poarte denumirea unui partid, a unei organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, a unei alianțe electorale sau alianțe politice care nu a obținut mandate de senator în alegeri este interzisă.

Art. 17. — Grupurile parlamentare își aleg un lider, unul sau 2 vicelideri și un secretar. La începutul fiecărei sesiuni ordinare conducerea grupurilor parlamentare este anunțată în plenul Senatului.

Art. 18. — (1) Liderul grupului parlamentar are următoarele atribuții:

a) prezintă Senatului denumirea grupului, precum și componența sa numerică și nominală;

b) prezintă Senatului reprezentanții grupului pentru negocierile privind compunerea Biroului permanent, precum și pentru compunerea comisiilor Senatului și a birourilor comisiilor Senatului;

c) prezintă Senatului candidații grupului pentru funcțiile din Biroul permanent;

d) participă, fără drept de vot, la ședințele Biroului permanent;

e) poate cere continuarea, întreruperea sau încheierea dezbaterilor, cu respectarea prevederilor prezentului regulament;

f) poate solicita lista nominală a voturilor exprimate cu prilejul dezbaterilor în plenul Senatului;

g) poate contesta rezultatul votului exprimat în plenul Senatului;

h) poate cere pauză pentru consultări în grupul parlamentar al cărui lider este sau, după caz, cu ceilalți lideri ai grupurilor parlamentare;

i) poate propune modalitatea de vot;

j) poate propune, în numele grupului parlamentar, retrimiteria proiectului de lege la comisia sesizată în fond;

k) poate propune completarea sau modificarea ordinii de zi;

l) anunță modificările privind participarea membrilor grupului la comisiile Senatului;

m) cere, în numele grupului parlamentar, revocarea membrilor Biroului permanent sau a membrilor birourilor comisiilor propuși de grupul pe care îl reprezintă;

n) informează membrii grupului asupra activităților Senatului și ale comisiilor Senatului;

o) reprezintă grupul ori de câte ori este nevoie în activitatea Senatului;

p) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin regulamentul grupului sau decise prin votul grupului.

(2) Unul dintre viceliderii grupului îl înlocuiește pe lider în lipsa acestuia sau ori de câte ori este nevoie, în baza mandatului dat de acesta.

(3) Secretarul grupului asigură întocmirea documentelor necesare grupului.

Art. 19. — (1) Orice modificare intervenită în conducerea sau în componența unui grup parlamentar se

aduce la cunoștință, în scris, președintelui Senatului, sub semnătura liderului de grup.

(2) Președintele de ședință informează senatorii, în prima ședință publică, asupra modificărilor intervenite în componența sau în conducerea grupurilor parlamentare.

Art. 20. — Repartizarea locurilor ce urmează a fi ocupate de grupurile parlamentare, precum și de senatorii independenți, în sala de ședință, se stabilește, prin negociere, de liderii grupurilor parlamentare, avându-se în vedere ordinea descrescătoare a mărimii grupurilor.

Art. 21. — (1) Grupurile parlamentare își constituie un secretariat tehnic ale cărui mărime și structură se stabilesc de Biroul permanent, în funcție de mărimea grupurilor.

(2) Persoanele care compun secretariatele tehnice ale grupurilor parlamentare sunt angajate potrivit legii.

(3) Numirea și eliberarea din funcție a personalului secretariatelor tehnice ale grupurilor parlamentare se fac prin ordin al secretarului general al Senatului, la propunerea grupului parlamentar respectiv, prin liderul acestuia.

Art. 22. — (1) Grupurile parlamentare au dreptul la mijloacele de transport și la logistica necesară în vederea desfășurării activității, stabilite de Biroul permanent, în funcție de mărimea grupurilor.

(2) În funcție de posibilități, Biroul permanent asigură logistică și senatorilor care nu au aderat la nici un grup parlamentar.

SECȚIUNEA a 3-a

Biroul permanent al Senatului

Art. 23. — (1) După constituirea legală a Senatului se aleg președintele Senatului și ceilalți membri ai Biroului permanent al acestuia.

(2) Biroul permanent al Senatului se compune din: președintele Senatului, 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori. Președintele Senatului este și președintele Biroului permanent.

(3) Apartenența politică a membrilor Biroului permanent, în care se include și președintele Senatului, trebuie să reflecte configurația politică rezultată din alegeri, cu observarea principiului consacrat de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată.

(4) Senatorul care a fost ales independent se poate autopropune.

Art. 24. — (1) Președintele Senatului este ales, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sunt înscrise, în ordinea descrescătoare a mărimii grupului parlamentar, numele și prenumele tuturor candidaților propuși de liderii grupurilor parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

(2) Este declarat ales președinte al Senatului candidatul care a întrunit, la primul tur de scrutin, votul majorității senatorilor.

(3) Dacă nici un candidat nu a întrunit numărul de voturi necesar, se organizează un al doilea tur de scrutin, la care participă primii 2 candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi sau, după caz, toți candidații care s-au clasat pe primul loc la egalitate de voturi ori primul clasat și toți candidații care s-au clasat pe locul al doilea, cu un număr egal de voturi; va fi declarat ales președinte

al Senatului candidatul care a obținut votul majorității senatorilor.

(4) După cel de-al doilea tur de scrutin, în cazul în care candidatul aflat pe primul loc nu a obținut votul majorității senatorilor, se organizează noi tururi de scrutin, la care participă candidații după sistemul prevăzut la alin. (3), în urma cărora va fi declarat ales președinte al Senatului candidatul care a întrunit majoritatea voturilor senatorilor prezenți.

(5) Constatarea rezultatelor votului și întocmirea procesului-verbal se fac de către o comisie constituită din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar.

Art. 25. — (1) Președintele este ales pe durata mandatului Senatului.

(2) Odată cu alegerea președintelui Senatului, activitatea președintelui de vârstă încetează.

Art. 26. — (1) Propunerea de repartizare a celorlalte funcții din Biroul permanent se stabilește, după alegerea președintelui, pentru toate sesiunile legislaturii, respectând configurația politică a Senatului rezultată din alegeri, prin negocieri între reprezentanții grupurilor parlamentare.

(2) Numărul de reprezentanți în Biroul permanent al fiecărui grup parlamentar, în care se include și președintele Senatului, trebuie să respecte ponderea numărului de senatori ai fiecărui grup față de numărul total de senatori, atât în fiecare sesiune, cât și pe întreaga legislatură, potrivit art. 64 alin. (5) din Constituția României, republicată.

(3) În cazul în care nu se ajunge la un acord în cel mult 3 zile, problemele rămase în divergență se supun plenului Senatului, care decide prin votul majorității membrilor săi.

(4) Constatarea rezultatelor votului și întocmirea procesului-verbal se fac de către comisia prevăzută la art. 24 alin. (5).

Art. 27. — (1) Alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor se face la începutul fiecărei sesiuni ordinare, conform art. 26 alin. (1) și (2).

(2) În vederea depunerii propunerilor nominale, Senatul validează prin votul majorității senatorilor repartizarea funcțiilor din Biroul permanent ce revin fiecărui grup parlamentar în acea sesiune.

(3) Propunerile nominale pentru funcțiile de vicepreședinte, secretar și chestor repartizate se anunță în plenul Senatului de către liderii grupurilor parlamentare respective. Lista candidaților propuși pentru funcțiile din Biroul permanent se supune în întregime votului Senatului și se aprobă cu majoritatea voturilor senatorilor. Dacă nu se realizează această majoritate se organizează un nou tur de scrutin, în care lista este aprobată cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți.

Art. 28. — (1) Odată cu alegerea celorlalți membri ai Biroului permanent, activitatea secretarilor asistenți desemnați în condițiile art. 4 încetează.

(2) În locul secretarilor asistenți a căror activitate a încetat, președintele Senatului va nominaliza 2 dintre secretarii aleși în calitate de secretari de ședință, cu respectarea următoarelor reguli: un secretar de la majoritate, unul de la opoziție și cu observarea art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată.

Art. 29. — Calitatea de președinte al Senatului, de vicepreședinte, secretar sau chestor încetează, înainte de expirarea mandatului, ca urmare a pierderii calității de senator, potrivit art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, a demisiei din funcție sau a revocării în condițiile prezentului regulament.

Art. 30. — (1) Revocarea din funcție a președintelui Senatului poate fi propusă la cererea a minimum o treime din numărul total al senatorilor, în cel puțin una dintre următoarele împrejurări:

a) încalcă prevederile Constituției;

b) încalcă grav sau în mod repetat prevederile Regulamentului Senatului ori ale Regulamentului ședințelor comune.

(2) Revocarea din funcția de președinte al Senatului poate fi propusă și de jumătate plus unu din numărul total al senatorilor.

(3) Propunerea de revocare prevăzută la alin. (1) sau (2) se face în scris, sub semnătura inițiatorilor, o singură dată într-o sesiune.

(4) Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care analizează, în prima sa ședință, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) sau (2) și decide, prin vot, introducerea acesteia în proiectul de ordine de zi a următoarei ședințe de plen.

Art. 31. — (1) Președintele Senatului căruia i s-a cerut revocarea nu poate conduce ședința Biroului permanent sau pe cea de plen în care se discută revocarea sa.

(2) La conducerea ședințelor prevăzute la alin. (1), președintele Senatului va fi înlocuit de unul dintre vicepreședinți, desemnat de Biroul permanent.

Art. 32. — (1) Propunerea de revocare se prezintă în plenul Senatului. Dacă propunerea de revocare este aprobată prin votul secret al majorității senatorilor, funcția de președinte devine vacantă și, imediat, se organizează alegeri în conformitate cu prevederile art. 24.

(2) Pe perioada vacanței funcției de președinte al Senatului, atribuțiile acestuia vor fi îndeplinite de unul dintre vicepreședinți, desemnat de Biroul permanent.

(3) După alegerea unui nou președinte al Senatului se renegociază, dacă este cazul, de îndată, repartizarea celorlalte funcții din Biroul permanent, procedându-se potrivit dispozițiilor prezentului regulament, astfel încât noul Birou permanent să reflecte configurația politică rezultată din alegeri.

Art. 33. — (1) Revocarea oricărui dintre ceilalți membri ai Biroului permanent poate fi solicitată de grupul parlamentar care l-a propus.

(2) Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care decide introducerea ei în proiectul de ordine de zi a următoarei ședințe de plen.

Art. 34. — Vicepreședintele sau secretarul căruia i s-a propus revocarea nu poate participa, după caz, la conducerea ședinței Biroului permanent sau la conducerea celei de plen, în care se discută această cerere, dar își poate exercita dreptul de vot.

Art. 35. — Propunerea de revocare se prezintă în plenul Senatului. Dacă propunerea de revocare este aprobată cu votul secret al majorității senatorilor, funcția respectivă din Biroul permanent devine vacantă și, în aceeași ședință, liderul grupului parlamentar anunță

nominalizarea altui candidat care este supus votului plenului Senatului.

Art. 36. — (1) Biroul permanent al Senatului are următoarele atribuții:

a) propune datele de începere și de terminare ale fiecărei sesiuni a Senatului, cu respectarea art. 66 alin. (1) din Constituția României, republicată;

b) cere președintelui Senatului convocarea în sesiune extraordinară, conform art. 66 alin. (2) din Constituția României, republicată;

c) propune înscrierea pe ordinea de zi a aprobării Regulamentului Senatului sau a modificărilor acestuia;

d) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Senatului;

e) primește proiectele de lege sau propunerile legislative și decide:

— reținerea proiectului la Senat și sesizarea comisiilor permanente competente în vederea întocmirii rapoartelor și avizelor, în cazul în care Senatul este competent să dezbată și să adopte ca primă Cameră sesizată, precum și în cazul în care Senatul este sesizat de către Camera Deputaților;

— transmiterea proiectelor de lege sau a propunerilor legislative Camerei Deputaților, în cazul în care aceasta este competentă să le dezbată și să le adopte ca primă Cameră sesizată, ca urmare a hotărârii plenului Senatului și cu avizul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări;

f) dispune difuzarea proiectelor de lege, a propunerilor legislative sau a rapoartelor comisiilor tuturor senatorilor, după îndeplinirea cerinței prevăzute la lit. e) și publicarea acestora pe site-ul Senatului;

g) stabilește, cu consultarea președinților comisiilor, repartizarea proiectelor de lege și a inițiativelor legislative către comisii pentru amendamente, avize și întocmirea rapoartelor, precum și termenul pentru fiecare dintre acestea;

h) întocmește proiectul ordinii de zi a ședințelor Senatului și programul de activitate, cu consultarea liderilor grupurilor parlamentare, a președinților comisiilor permanente și a reprezentantului Guvernului pentru relația cu Parlamentul, și dispune publicarea acestora pe site-ul Senatului;

i) stabilește, cu consultarea liderilor grupurilor parlamentare, timpul total de dezbateri și alocarea acestuia pentru luări de cuvânt la dezbaterile politice, precum și timpul total necesar și alocarea acestuia pentru luări de cuvânt la declarațiile politice;

j) organizează relațiile Senatului cu parlamentele altor state sau cu organizațiile parlamentare internaționale;

k) supune spre aprobare Senatului componența numerică și nominală a delegațiilor la organizațiile parlamentare internaționale, pe baza deciziilor negociate de reprezentanții grupurilor parlamentare;

l) supune aprobării Senatului proiectul de buget al acestuia și contul de încheiere a exercițiului bugetar;

m) aprobă regulamentele comisiilor permanente;

n) exercită controlul financiar-contabil intern, prin intermediul chestorilor, și ia hotărârile ce se impun în acest domeniu;

o) supune aprobării Senatului structura serviciilor acestuia;

p) propune Senatului numirea sau revocarea secretarului general și a secretarului general adjunct;

q) aprobă statul de funcții și regulamentele de organizare și funcționare a serviciilor Senatului, la propunerea secretarului general;

r) controlează activitatea serviciilor Senatului;

s) aprobă Regulamentul privind paza și accesul în sediul Senatului;

ș) adoptă hotărâri care sunt obligatorii pentru senatori și aparatul tehnic;

t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezentul regulament sau hotărâte de Senat.

(2) Dezbaterile Biroului permanent al Senatului se consemnează în stenograme și procese-verbale și se înregistrează audio. La decizia Biroului permanent, se pot realiza și înregistrări video ale ședințelor.

(3) Senatorii pot obține, de îndată, copii de pe stenogramele Biroului permanent, cu excepția părților declarate confidențiale prin votul Biroului permanent, care pot fi numai consultate.

Art. 37. — (1) Biroul permanent se convoacă din oficiu de către președintele Senatului sau la solicitarea a cel puțin 5 dintre ceilalți membri ai săi, a unui grup parlamentar sau a cel puțin 7 senatori independenți.

(2) Convocarea trebuie însoțită de o propunere de ordine de zi și, eventual, de o propunere privind invitarea altor persoane la anumite puncte de pe ordinea de zi.

(3) Biroul permanent invită la lucrările sale liderii grupurilor parlamentare, președinții comisiilor parlamentare sau alte persoane, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 38. — (1) Biroul permanent lucrează în prezența majorității membrilor săi și adoptă hotărârile cu votul deschis al majorității membrilor prezenți. Hotărârile importante se publică pe site-ul Senatului.

(2) Oricare membru al Biroului permanent poate cere consemnarea în stenogramă sau în procesul-verbal a rezultatului nominal al votului.

Art. 39. — (1) Președintele Senatului are următoarele atribuții:

a) convoacă Senatul în sesiuni ordinare și extraordinare;

b) conduce lucrările Senatului și asigură respectarea programului orar și a ordinii de zi;

c) acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele supuse dezbaterii, stabilește ordinea votării explică semnificația votului și anunță rezultatul votului;

d) asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea Constituției și a Regulamentului Senatului;

e) convoacă și conduce lucrările Biroului permanent;

f) reprezintă Senatul în relațiile cu Președintele României, Camera Deputaților, Guvernul, Curtea Constituțională, precum și cu alte autorități și instituții interne ori internaționale;

g) poate sesiza Curtea Constituțională, în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată;

h) dispune de fondul președintelui, conform legii și în limitele prevederilor bugetare;

i) aprobă decontarea cheltuielilor pentru deplasările în străinătate;

j) aprobă indemnizațiile persoanelor utilizate în cadrul Senatului în calitate de colaboratori, precum și decontarea cheltuielilor suportate de persoanele invitate la Senat, potrivit legii;

k) prezintă Biroului permanent rapoarte anuale privind utilizarea fondului președintelui;

l) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezentul regulament sau hotărâte de Senat.

(2) Președintele Senatului asigură interimatul funcției de Președinte al României, conform art. 98 din Constituția României, republicată.

Art. 40. — (1) Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite de Biroul permanent sau încredințate de președintele Senatului.

(2) Vicepreședinții conduc activitatea Biroului permanent și a Senatului, la solicitarea președintelui sau, în absența acestuia, prin decizie.

(3) În perioada în care președintele Senatului asigură interimatul funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Senatului se exercită de unul dintre vicepreședinți, desemnat de președintele Senatului.

(4) Fiecare vicepreședinte coordonează și activitatea unor comisii permanente stabilite de Biroul permanent.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (4), vicepreședintele coordonator poate participa la lucrările comisiilor, fără drept de vot, prezentând informări Biroului permanent.

Art. 41. — (1) Secretarii Senatului au următoarele atribuții curente în activitatea de legiferare:

a) participă la conducerea ședințelor de plen, asistându-l pe președintele Senatului în ordinea hotărâtă de Biroul permanent, aparținând, de regulă, unul majorității și celălalt opoziției;

b) semnalează președintelui înscrierile la cuvânt, în ordinea în care acestea au fost făcute;

c) prezintă președintelui propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate Senatului;

d) urmăresc prezența senatorilor la lucrări;

e) verifică cvorumul de ședință și efectuează apelul nominal, din dispoziția președintelui;

f) consemnează rezultatul votului atunci când acest lucru se impune;

g) răspund de evidența hotărârilor adoptate;

h) urmăresc întocmirea stenogramelor și verifică transmiterea lor spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a;

i) urmăresc evidența situației proiectelor de lege și a propunerilor legislative înregistrate la Senat și țin legătura cu autoritățile publice implicate în procedura de legiferare, potrivit repartizării Biroului permanent;

j) urmăresc avizele preliminare, necesare pentru propunerile legislative;

k) urmăresc evidența proiectelor de lege și a propunerilor legislative transmise de la Camera Deputaților pentru care Senatul decide în mod definitiv;

l) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezentul regulament, hotărâte de Biroul permanent sau de Senat.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. g)–k) se îndeplinesc prin serviciile Senatului.

Art. 42. — (1) Chestorii Senatului au următoarele atribuții:
a) prezintă Senatului proiectul de buget și contul de încheiere a exercițiului bugetar anual;

b) verifică modul de gestionare a patrimoniului și exercită controlul financiar intern asupra cheltuielilor efectuate;

c) verifică funcționarea și calitatea serviciilor Senatului, potrivit repartizării Biroului permanent;

d) asigură menținerea ordinii în timpul ședințelor de plen și în întregul sediu al Senatului;

e) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezentul regulament, hotărâte de Biroul permanent sau de Senat.

(2) Chestorii prezintă informări Biroului permanent, iar la sfârșitul fiecărei sesiuni ordinare prezintă Senatului un raport cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

SECȚIUNEA a 4-a

Comisiile Senatului

1. Dispoziții comune

Art. 43. — Comisiile sunt structuri interne de lucru ale Senatului, constituite pentru pregătirea activității de legiferare, precum și pentru realizarea funcției de control parlamentar.

Art. 44. — (1) Senatul își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă, comisii speciale, inclusiv comisii paritare de mediere, sau comisii comune cu Camera Deputaților.

(2) Numărul comisiilor de anchetă, speciale sau comune, denumirea și competența fiecărei astfel de comisii, precum și numărul membrilor acestora se hotărăsc de către Senat, la propunerea Biroului permanent.

Art. 45. — (1) Numărul locurilor în comisii, ce revine fiecărui grup parlamentar, se stabilește, în termenul hotărât de Biroul permanent, prin negocieri între reprezentanții grupurilor parlamentare, astfel încât să se respecte configurația politică a Senatului rezultată din alegeri. În cazul în care unul dintre membrii comisiei demisionează din grupul parlamentar care l-a propus, liderul grupului respectiv poate propune un alt reprezentant.

(2) Problemele rămase în divergență după termenul stabilit la alin. (1) se supun direct votului Senatului.

Art. 46. — (1) Propunerile nominale se anunță de către liderii grupurilor parlamentare în termenul stabilit de Biroul permanent, cu observarea principiului consacrat de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată.

(2) Toți senatorii, cu excepția președintelui Senatului, sunt obligați să facă parte din cel puțin o comisie permanentă.

(3) Un senator nu poate face parte din mai mult de două comisii permanente, cu excepția Comisiei pentru regulament.

(4) Senatul aprobă componența nominală a fiecărei comisii cu votul deschis al majorității senatorilor prezenți.

Art. 47. — Liderii grupurilor parlamentare pot anunța oricând decizia grupului de a opera schimbări între membrii grupului privind apartenența la comisii, cu respectarea numărului total al membrilor comisiei, a numărului de reprezentanți ai grupului respectiv și a prevederilor art. 46 alin. (3). Schimbările se supun votului Senatului.

Art. 48. — (1) Comisiile sunt conduse de un birou compus din: un președinte, un vicepreședinte și un secretar.

(2) Un senator poate face parte din biroul de conducere al unei singure comisii permanente.

Art. 49. — Componenta membrilor birourilor comisiilor pe grupuri parlamentare se stabilește prin negocieri între reprezentanții acestora, astfel încât să se respecte configurația politică a Senatului rezultată din alegeri, precum și principiul consacrat de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată. Componenta astfel stabilită se supune votului plenului Senatului.

Art. 50. — (1) Propunerile nominale pentru funcțiile din birourile comisiilor se fac prin lider de grupurile parlamentare cărora le-au fost atribuite, cu observarea principiului prevăzut de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată.

(2) În prima ședință a comisiilor, convocată de președintele Senatului, se aduce la cunoștință membrilor acestora componența birourilor, negociată potrivit alin. (1).

Art. 51. — (1) Revocarea unui membru al biroului comisiei se face de către grupul care l-a desemnat.

(2) Funcția respectivă devine vacantă, iar grupul parlamentar, prin liderul său, face o nouă desemnare.

(3) Pierderea calității de membru al unui grup parlamentar atrage încetarea de drept a funcției de conducere în cadrul unei comisii parlamentare.

Art. 52. — Locurile vacante din birourile comisiilor sunt ocupate numai de către senatori aparținând grupului parlamentar căruia i-a fost atribuită funcția respectivă, nominalizați de liderul grupului, potrivit art. 49.

Art. 53. — Comisiile adoptă propriul regulament de organizare și funcționare, care se supune aprobării Biroului permanent și se revizuieste ori de câte ori este necesar.

Art. 54. — Biroul fiecărei comisii întocmește propuneri pe care le supune votului comisiei privind:

- a) ordinea de zi a fiecărei ședințe;
- b) atribuțiile ce revin fiecărui senator în cadrul comisiei;
- c) constituirea de subcomisii, precum și sarcinile și competența acestora;
- d) organizarea de ședințe, de consultări sau audieri pe diverse teme din domeniul de activitate a comisiei;
- e) alte măsuri ce interesează bunul mers al activităților comisiei.

Art. 55. — Președintele comisiei are următoarele atribuții:

- a) asigură reprezentarea comisiei în raporturile cu Biroul permanent și cu celelalte comisii;
- b) conduce ședințele comisiei, conform normelor stabilite în Regulamentul Senatului și în regulamentul comisiei;
- c) invită, din proprie inițiativă sau la solicitarea membrilor comisiei, să participe la lucrările comisiei persoane din afara acesteia;
- d) are acces sau poate desemna un alt reprezentant al comisiei la ședințele altor comisii care examinează lucrări ce prezintă importanță pentru comisia pe care o conduce;
- e) semnează rapoartele și celelalte acte elaborate de comisie;
- f) îndeplinește alte atribuții prevăzute de regulamentul comisiei sau stabilite prin votul majorității membrilor acesteia.

Art. 56. — Vicepreședintele îndeplinește, în lipsa sau la cererea președintelui, atribuțiile acestuia, precum și alte atribuții prevăzute de regulamentul comisiei sau stabilite prin votul comisiei.

Art. 57. — Secretarul comisiei are următoarele atribuții:

- a) ține evidența prezenței senatorilor la ședințele comisiei;
- b) urmărește primirea avizelor de la celelalte comisii permanente și a punctului de vedere al Guvernului;
- c) asigură redactarea tuturor actelor comisiei;
- d) numără voturile exprimate în ședințele comisiei;
- e) urmărește întocmirea proceselor-verbale ale ședințelor comisiei;
- f) contrasemnează toate actele comisiei;
- g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de regulamentul comisiei sau stabilite prin votul acesteia.

Art. 58. — (1) Convocarea ședințelor comisiei se face, potrivit programului de lucru al Senatului, de președintele acesteia sau, în lipsa sa, de vicepreședintele care îl înlocuiește, pe baza hotărârii biroului comisiei.

(2) Ședințele comisiilor pot avea loc în același timp cu cele ale plenului, numai cu aprobarea Senatului.

(3) În afara programului de lucru, comisiile pot fi convocate și pot ține ședințe cu aprobarea sau din dispoziția Biroului permanent. Aceste ședințe trebuie anunțate tuturor membrilor comisiei cu cel puțin 24 de ore înainte.

Art. 59. — (1) Comisiile pot adopta avize și rapoarte numai în prezența majorității membrilor.

(2) Avizele și rapoartele comisiilor se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(3) Votul în comisie este deschis. La propunerea oricărui membru, comisia poate decide prin vot ca anumite avize și rapoarte să fie supuse votului secret.

(4) La propunerea oricărui membru, votul se va consemna nominal în procesul-verbal sau în stenogramă.

Art. 60. — (1) Senatorul care absentează nemotivat la 3 ședințe ale unei comisii speciale, de anchetă sau de mediere va fi înlocuit de drept de grupul parlamentar respectiv.

(2) La ședințele comisiilor pot participa și senatori din alte comisii sau deputați care au legătură cu materialele aflate în dezbatere, fără a avea drept de vot.

(3) Biroul comisiei hotărăște condițiile și limitele participării la ședințele comisiei a unor persoane interesate, care au înaintat acesteia o cerere scrisă și motivată, sau a personalului de specialitate al Senatului.

Art. 61. — (1) Membrii Guvernului sau reprezentanții mandatați ai acestora au acces la lucrările comisiilor.

(2) În cazul în care comisiile solicită participarea la lucrările lor a unor membri ai Guvernului sau a conducătorilor unor instituții publice, prezența acestora este obligatorie.

(3) Data la care are loc ședința comisiei și subiectul în legătură cu care sunt convocați vor fi aduse la cunoștință acestora cu minimum 48 de ore înainte.

(4) În cazul propunerilor legislative, la dezbateri în comisii sunt invitați, în scris și cu cel puțin 3 zile înainte, inițiatorii.

Art. 62. — (1) La ședințele comisiilor pot asista reprezentanții presei.

(2) Comisia, cu majoritate de voturi, decide, în funcție de ordinea de zi, asupra caracterului dezbaterilor.

Art. 63. — (1) În cadrul dezbaterilor din comisii nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este acordat de președinte.

(2) Vorbitorii sunt obligați să se refere strict la subiectul aflat în discuție. În caz contrar, președintele le retrage cuvântul.

(3) La propunerea oricărui membru, comisia poate hotărî limitarea duratei unor dezbateri sau a luărilor de cuvânt, cu votul a două treimi din numărul membrilor comisiei.

Art. 64. — (1) În prima ședință după primirea proiectului de lege sau a propunerii legislative, comisia poate desemna, dintre membrii care își exprimă dorința sau la propunerea președintelui, unul sau mai mulți raportori.

(2) Rapoartele și avizele vor cuprinde opinia majorității membrilor comisiei, opinii separate, motivate ale altor senatori din comisie, la cererea acestora, precum și rezultatul voturilor și menționarea amendamentelor admise sau respinse, în anexe distincte.

Art. 65. — (1) Lucrările comisiilor se consemnează în procese-verbale și, prin decizia comisiei, vor fi stenografiate sau înregistrate audiovideo, la cererea membrilor comisiei.

(2) Senatorii care nu sunt membri ai comisiei pot consulta, la sediul comisiei, actele și documentele acesteia, fără ca lucrările comisiei să fie stânjenite.

(3) Actele și documentele comisiilor pot fi consultate și de alte persoane interesate, numai cu aprobarea biroului comisiei.

(4) Toate actele și documentele emise de comisie vor fi semnate de președintele și de secretarul de ședință.

(5) Secretarul comisiei supraveghează personalul de specialitate al acesteia, însărcinat cu evidența și păstrarea tuturor actelor și documentelor comisiei.

2. Comisiile permanente

Art. 66. — (1) Comisiile permanente funcționează pe toată durata mandatului Senatului.

(2) Comisiile permanente sunt următoarele:

I. Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări;

II. Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital;

III. Comisia economică, industrie și servicii;

IV. Comisia pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală;

V. Comisia pentru politică externă;

VI. Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului;

VII. Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională;

VIII. Comisia pentru muncă, familie și protecție socială;

IX. Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport;

X. Comisia pentru sănătate publică;

XI. Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă;

XII. Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități;

XIII. Comisia pentru egalitatea de șanse;

XIV. Comisia pentru privatizare și administrarea activelor statului;

XV. Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții;

XVI. Comisia pentru regulament.

(3) Regulamentul comisiilor permanente va cuprinde, în detaliu, domeniul lor specific de activitate.

(4) Comisia pentru regulament este o comisie permanentă specială formată din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar. Membrii Comisiei pentru regulament nu pot face parte din Biroul permanent.

Art. 67. — În domeniul lor de activitate, comisiile permanente au următoarele atribuții:

a) examinează proiecte și propuneri legislative, în vederea elaborării rapoartelor sau avizelor;

b) solicită rapoarte, informații sau documente de la autoritățile publice;

c) efectuează anchete parlamentare și prezintă rapoarte Biroului permanent;

d) controlează modul în care ministerele și celelalte organe ale administrației publice îndeplinesc Programul de guvernare aprobat de Parlament, în domeniile lor specifice de activitate;

e) dezbate și hotărăsc asupra altor probleme transmise de Biroul permanent;

f) îndeplinesc alte atribuții prevăzute în regulamentul propriu sau hotărâte de Senat.

Art. 68. — Biroul permanent trimite proiectele de lege, propunerile legislative sau amendamentele comisiilor în competența cărora intră materia reglementată prin acestea, spre dezbateri și elaborarea rapoartelor sau avizelor.

Art. 69. — (1) Orice comisie permanentă care se consideră competentă cu privire la un proiect de lege sau o propunere legislativă, trimisă de Biroul permanent altei comisii, poate solicita acestuia, cu cel puțin 5 zile înainte de termenul stabilit pentru depunerea raportului, să îi fie transmise spre avizare sau pentru întocmirea unui raport comun.

(2) În caz de refuz din partea Biroului permanent, Senatul hotărăște asupra solicitării comisiei, prin votul majorității senatorilor prezenți.

Art. 70. — (1) Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă este de competența în fond a altei comisii, poate cere Biroului permanent transmiterea proiectului de lege sau a propunerii legislative către acea comisie, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea la comisie.

(2) În caz de refuz din partea Biroului permanent sau în cazul unui conflict de competență între comisii, se procedează potrivit art. 69 alin. (2).

Art. 71. — (1) Comisia permanentă sesizată în fond primește și analizează avizele celorlalte comisii care examinează proiectul de lege sau propunerea legislativă, în termenul stabilit de Biroul permanent.

(2) În cazul nerespectării acestui termen, comisia sesizată în fond poate redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

Art. 72. — (1) În raportul comisiilor sesizate în fond se fac referiri motivate la avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul, la avizul Consiliului Legislativ și al altor instituții sau organisme care, potrivit legii, sunt competente să avizeze un proiect de lege sau o propunere legislativă, precum și la toate amendamentele, inclusiv cele prevăzute

în punctul de vedere al Guvernului. În cazul amendamentelor respinse se menționează motivele avute în vedere.

(2) Raportul care se înaintează Biroului permanent va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări.

(3) În toate cazurile raportul va cuprinde, în anexe distincte, amendamentele admise și cele respinse de comisie, cu motivarea corespunzătoare, precizând Camera decizională pentru fiecare amendament admis sau respins.

(4) În cazul în care o comisie examinează în fond mai multe proiecte de lege și propuneri legislative care au același obiect de reglementare, aceasta va întocmi un singur raport de admitere, cu respectarea prevederilor alin. (1)–(3).

(5) Pentru fiecare dintre celelalte proiecte de lege sau propuneri legislative se întocmește raport de respingere.

(6) Prevederile alineatelor precedente se aplică și ordonanțelor Guvernului, cu obligația de a fi prevăzute în raport și măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanțelor respective.

Art. 73. — Raportul comisiei sesizate în fond se depune la Biroul permanent în termenul stabilit de acesta. Termenul poate fi modificat, la cererea motivată a comisiei, fără a depăși 15 zile de la data sesizării de către Biroul permanent, în cazul ordonanțelor de urgență și în cazul în care Senatul este prima Cameră sesizată.

Art. 74. — (1) Avizarea amendamentelor scrise, depuse de senatori, se face de către comisia sesizată în fond și, numai dacă aceasta consideră necesar, avizarea se va face și de către o altă comisie.

(2) Pentru observațiile formulate în plen cu privire la probleme de redactare, avizarea se face oral de către raportorul comisiei sesizate în fond.

(3) Data amendamentului este data înregistrării sale la comisie, care va ține o evidență specială a tuturor amendamentelor depuse.

Art. 75. — Comisiile permanente pot ține ședințe comune prin decizia Biroului permanent. În asemenea situații, comisiile dezbate și adoptă un raport sau aviz comun.

Art. 76. — (1) Orice comisie permanentă poate iniția o anchetă parlamentară, în limitele competențelor sale materiale, privitoare la activitatea desfășurată de un minister sau de altă autoritate publică centrală ori a unei instituții de sub autoritatea acestora.

(2) Pentru a obține încuviințarea, comisia permanentă va prezenta o cerere scrisă, temeinic motivată, adoptată cu votul majorității membrilor săi, în care vor fi enunțate obiectivele și scopul anchetei, mijloacele necesare de realizare și termenul de depunere a raportului.

(3) Biroul permanent al Senatului va decide asupra cererii, precum și dacă raportul se supune dezbaterii sau aprobării Senatului.

(4) În vederea desfășurării anchetei, comisia permanentă poate invita, pentru a da relații, orice demnitar, funcționar sau angajat al Guvernului și al celorlalte organe ale administrației publice.

(5) Persoanele invitate pentru audiere vor fi înștiințate despre subiectul, data și condițiile audierii cu cel puțin

5 zile înainte. Cheltuielile de deplasare și, eventual, de cazare vor fi suportate din bugetul Senatului, la solicitarea persoanelor invitate, în condițiile aprobate de Biroul permanent.

(6) Prezența la audieri este obligatorie. Persoanele care, cu rea-credință, nu răspund solicitărilor comisiilor Senatului vor fi sancționate, potrivit legii.

(7) Procedura audierii este cea prevăzută în regulamentele comisiilor permanente.

3. Comisii speciale

Art. 77. — (1) La propunerea Biroului permanent, Senatul poate hotărî constituirea unor comisii speciale pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri, indicate în hotărârea de înființare a comisiei.

(2) Prin hotărârea de înființare se vor preciza, la propunerea Biroului permanent, senatorii ce compun comisia și biroul acesteia, precum și termenul la care va fi depus raportul comisiei.

(3) Propunerile legislative elaborate de comisia specială se distribuie senatorilor pentru formularea de amendamente, în termenul stabilit de Biroul permanent. Pe baza amendamentelor, comisia va întocmi raportul după regulile de funcționare a comisiei permanente.

(4) Raportul comisiei este depus la Biroul permanent, care va asigura includerea lui în proiectul ordinii de zi, în termen de cel mult 10 zile de la data depunerii.

(5) La cererea motivată a comisiei, Senatul poate aproba prelungirea termenului stabilit pentru depunerea raportului. În acest caz comisia poate prezenta la termen un raport preliminar.

(6) Membrii comisiilor speciale își păstrează și calitatea de membri ai comisiilor permanente.

(7) Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiilor speciale vor fi reglementate de birourile acestora, în măsura în care prevederile art. 43–65 nu sunt îndestulătoare.

4. Comisii de anchetă

Art. 78. — (1) La cererea unei treimi din numărul membrilor săi, Senatul poate hotărî înființarea unei comisii de anchetă, fiind aplicabile prevederile art. 43–65, art. 76 și ale art. 77 alin. (2)–(7). Raportul comisiei se depune la Biroul permanent, care îl include pe ordinea de zi a plenului Senatului în cel mult 15 zile.

(2) După dezbaterea raportului Senatul adoptă o hotărâre cu privire la acesta.

Art. 79. — (1) Comisia de anchetă poate invita orice persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei.

(2) La cererea comisiei de anchetă, orice persoană care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării ori care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze. Instituțiile și organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările comisiei de anchetă în termenul stabilit de aceasta.

(3) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, sunt necesare cunoștințele unor

experți, comisia de anchetă poate dispune efectuarea de expertize.

CAPITOLUL II

Desfășurarea lucrărilor Senatului

SECȚIUNEA 1

Sesiunile și actele Senatului

Art. 80. — Senatul își desfășoară activitatea în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

Art. 81. — (1) Senatul se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a Biroului permanent ori a cel puțin o treime din numărul total al senatorilor.

(2) Cererea de convocare a unei sesiuni extraordinare se face în scris și va cuprinde motivul, ordinea de zi propusă și durata de desfășurare a sesiunii extraordinare.

(3) Convocarea se face de președintele Senatului. Președintele poate să nu ia în considerare cererile de convocare a unei sesiuni extraordinare, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Respingerea de către Senat a ordinii de zi propuse împiedică ținerea sesiunii extraordinare.

Art. 82. — (1) În timpul sesiunilor, senatorii lucrează în ședințe în plen, în comisii, în grupuri parlamentare, în circumscriptiile electorale ori îndeplinesc alte activități dispuse de Biroul permanent.

(2) În afara sesiunilor, senatorii își pot desfășura activitatea din dispoziția sau cu aprobarea Biroului permanent, în comisii permanente, speciale sau de anchetă, în grupuri parlamentare, în circumscriptiile electorale sau îndeplinesc alte sarcini hotărâte de acesta.

Art. 83. — (1) Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni simple.

(2) De asemenea, Senatul poate adopta mesaje, declarații, rezoluții și ale acte cu caracter politic.

SECȚIUNEA a 2-a

Ordinea de zi și programul de activitate

Art. 84. — (1) Proiectul programului de activitate pentru săptămâna următoare este supus spre aprobare Senatului și se adoptă, cu votul majorității senatorilor prezenți, în ultima zi de activitate în plen a săptămânii; acesta se distribuie senatorilor, se afișează la sediu și se publică pe site-ul Senatului.

(2) Materialele supuse dezbaterii Senatului sunt cuprinse în proiectul ordinii de zi și în programul de activitate a Senatului, întocmite de Biroul permanent.

(3) Propunerile legislative se comunică Guvernului în termen de 3 zile de la prezentarea în Biroul permanent, pentru a se pronunța și în ceea ce privește aplicarea art. 111 din Constituția României, republicată.

Art. 85. — (1) Proiectul ordinii de zi cuprinde proiecte de lege, propuneri legislative, rapoarte, informații și alte acte prevăzute de lege pentru a fi dezbătute de Senat, precum și, după caz, întrebări, interpelări, declarații sau

alte probleme propuse de Biroul permanent, de senatori ori de Guvern.

(2) La întocmirea și aprobarea ordinii de zi se va asigura prioritate dezbaterii ordonanțelor de urgență ale Guvernului, proiectelor de lege sau propunerilor legislative în procedură de urgență, proiectelor de lege ori propunerilor legislative care sunt în competența Senatului, ca primă Cameră sesizată, și rapoartelor întocmite de comisii de mediere.

(3) Alte propuneri sau documente decât cele din domeniul legislativ se transmit Biroului permanent pentru a fi incluse în proiectul ordinii de zi, cu cel puțin două zile înainte de ședința Biroului permanent, dacă prin lege, prin prezentul regulament sau prin hotărârea Senatului nu se prevede alt termen.

(4) Biroul permanent poate include în proiectul ordinii de zi dezbaterii unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit, cu încadrarea pentru dezbateri și aprobare în termenul prevăzut de Constituție.

Art. 86. — Proiectele de lege pentru ratificarea tratatelor internaționale, precum și rapoartele sau declarațiile primului-ministru cu privire la politica Guvernului se înscriu în proiectul ordinii de zi și se dezbate cu prioritate.

Art. 87. — (1) Ordinea de zi poate fi modificată numai la propunerea Biroului permanent, a unui grup parlamentar sau a unei comisii a Senatului pentru motive bine întemeiate și urgente.

(2) Modificarea ordinii de zi pentru săptămâna următoare este supusă spre aprobare Senatului și se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți, în ultima zi de activitate în plen a săptămânii în curs.

(3) Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi se face printr-o singură luare de cuvânt, limitată în timp. În cazul în care există opoziție, se va da cuvântul unui singur vorbitor pentru fiecare grup parlamentar, după care se va trece la vot.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura legislativă

Art. 88. — (1) Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot, în conformitate cu art. 74 din Constituția României, republicată.

(2) Proiectele de lege inițiate de Guvern și propunerile legislative inițiate de senatori, de deputați sau de cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă trebuie să fie însoțite de expunere de motive, să fie redactate în forma proprie unui act normativ, pe articole și, după caz, pe capitole și secțiuni.

(3) Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea către Senat a proiectului de lege ce intră în competența acestuia de adoptare, ca primă Cameră sesizată.

(4) Senatorii, deputații și cetățenii își exercită dreptul la inițiativă legislativă prin transmiterea către Camera competentă a propunerii legislative, în scopul de a o dezbate și de a o adopta ca primă Cameră sesizată.

(5) Legile constituționale pot fi inițiate în condițiile art. 150 și 151 din Constituția României, republicată.

(6) Propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 din Constituția României, republicată.

(7) Senatul, ca primă Cameră sesizată, are în competență spre dezbateră și adoptare proiectele de lege și propunerile legislative în domeniile stabilite de art. 75 din Constituția României, republicată, după cum urmează:

1. proiectele de lege și propunerile legislative de nivelul legilor ordinare;

2. proiectele legilor organice prevăzute la:

— art. 3 alin. (2) — Teritoriul;

— art. 5 alin. (1) — Cetățenia;

— art. 12 alin. (4) — Simboluri naționale;

— art. 16 alin. (4) — Egalitatea în drepturi;

— art. 44 alin. (2) — Dreptul de proprietate privată;

— art. 70 alin. (1) — Jurământul deputaților și senatorilor;

— art. 73 alin. (3) — Categoriile de legi:

• lit. a) — sistemul electoral, organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente;

• lit. b) — organizarea, funcționarea și finanțarea partidelor politice;

• lit. d) — organizarea și desfășurarea referendumului;

• lit. f) — regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;

• lit. g) — regimul stării de asediu și al stării de urgență;

• lit. h) — infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;

• lit. i) — acordarea amnistiei sau a grațierii colective;

• lit. j) — statutul funcționarilor publici;

• lit. m) — regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

• lit. p) — regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;

• lit. r) — statutul minorităților naționale din România;

• lit. s) — regimul general al cultelor;

— art. 83 alin. (3) — Președintele României — prelungirea mandatului;

— art. 136 alin. (3), (4) și (5) — Proprietatea;

— art. 141 — Consiliul Economic și Social.

(8) Senatul ia în dezbateră și adoptare, în calitate de Cameră decizională, proiectele de lege și propunerile legislative adoptate de Camera Deputaților, la sesizarea acesteia, în domeniile stabilite la art. 75 din Constituția României, republicată, după cum urmează:

1. proiectele de lege și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate ori acorduri;

2. proiectele legilor organice prevăzute la:

— art. 31 alin. (5) — Organizarea și funcționarea serviciilor publice de radio și televiziune și controlul parlamentar al acestora;

— art. 40 alin. (3) — Dreptul de asociere;

— art. 52 alin. (2) — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, respectiv art. 73 alin. (3) lit. k) — Contenciosul administrativ;

— art. 55 alin. (2) și (3) — Apărarea țării;

— art. 58 alin. (3) — Organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului;

— art. 73 alin. (3) — Categoriile de legi:

• lit. e) — organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

• lit. l) — organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;

• lit. n) — organizarea generală a învățământului;

• lit. o) — organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;

— art. 79 alin. (2) — Consiliul Legislativ;

— art. 102 alin. (3) — Guvernul — rolul și structura;

— art. 105 alin. (2) — Guvernul — incompatibilități;

— art. 117 alin. (3) — Înființarea de autorități administrative autonome;

— art. 118 alin. (2) și (3) — Sistemul de apărare;

— art. 120 alin. (2) — Administrația publică locală — principii de bază;

— art. 123 alin. (3) — Prefectul;

— art. 125 alin. (2) — Statutul judecătorilor;

— art. 126 alin. (4) și (5) — Instanțele judecătorești;

— art. 128 alin. (2) — Folosirea limbii materne și a interpretului în justiție;

— art. 134 alin. (2) și (4) — Consiliul Superior al Magistraturii — atribuții;

— art. 140 alin. (1) — Curtea de Conturi;

— art. 142 alin. (5) — Curtea Constituțională — structura.

Art. 89. — (1) Proiectele de lege și propunerile legislative se supun spre dezbateră și adoptare Senatului, ca primă Cameră sesizată, în condițiile prevăzute la art. 75 din Constituția României, republicată. În cazul propunerilor legislative care sunt depuse la Senat, ca primă Cameră sesizată, acestea se înregistrează și se țin în evidență. Ele vor intra în procesul legislativ numai după primirea avizelor legale de la Consiliul Legislativ, Guvern, Consiliul Economic și Social.

(2) Pentru celelalte proiecte de lege și propuneri legislative care se dezbate și se adoptă, potrivit art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, mai întâi de Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, competența decizională aparține Senatului.

(3) Senatul, ca primă Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectelor de lege și propunerilor legislative cu care este sesizat, în termen de 45 de zile de la data prezentării acestora în Biroul permanent. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile de la data prezentării în Biroul permanent.

(4) Caracterul complex al legii se stabilește prin hotărârea plenului Senatului, la propunerea Biroului permanent, avându-se în vedere elemente precum: întinderea reglementării, importanța domeniului de reglementare, implicațiile deosebite într-un anumit domeniu și necesitatea aplicării unor norme comunitare.

(5) În situația ordonanțelor de urgență ale Guvernului, termenul este de 30 de zile, potrivit art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată.

(6) După adoptarea ori respingerea de către Senat, ca primă Cameră sesizată, a proiectului de lege sau a propunerii legislative, acestea se trimit Camerei Deputaților, care va decide definitiv.

(7) În cazul depășirii termenelor prevăzute la alin. (3), proiectul de lege sau propunerea legislativă se consideră că a fost adoptată și se înaintează Camerei Deputaților, care va decide definitiv.

(8) Termenele prevăzute la alin. (3) și (5) se calculează potrivit art. 114.

Art. 90 — (1) În vederea încadrării în termenele prevăzute la art. 89 alin. (3) și la art. 108, 109 și 110 din prezentul regulament, precum și la art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, proiectele de lege și propunerile legislative se înaintează Biroului permanent al Senatului, care dispune:

a) sesizarea comisiilor permanente competente pentru întocmirea avizelor sau a raportului, stabilind și termenele de depunere a acestora;

b) transmiterea proiectului de lege sau a propunerii legislative Camerei Deputaților, în cazul în care o comisie permanentă apreciază că Senatul nu este competent să dezbată și să adopte proiectul, ca primă Cameră sesizată. În aceste cazuri, avizul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări este obligatoriu;

c) solicitarea avizului Consiliului Legislativ, al Consiliului Economic și Social și al altor instituții sau organisme care, potrivit legii, au competența de avizare, dacă acesta nu a fost dat;

d) distribuirea către senatori a proiectelor sau propunerilor legislative, a avizului Consiliului Legislativ, al Consiliului Economic și Social și al altor instituții ori organisme care, potrivit legii, au competența de avizare, a hotărârii Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de Constituție, și a punctului de vedere al Guvernului, în cazurile cerute de lege, pentru propunerile legislative, stabilind și termenul de depunere a amendamentelor de către senatori, sub sancțiunea decăderii.

(2) Măsurile hotărâte de Biroul permanent se duc la îndeplinire de secretarul general, prin serviciile Senatului. Termenele prevăzute pentru toate operațiunile reglementate în acest articol se stabilesc de Biroul permanent, în funcție de procedura ordinară sau procedura de urgență.

(3) Propunerile legislative făcute de cetățeni se distribuie senatorilor și sunt transmise comisiilor permanente competente, împreună cu hotărârea Curții Constituționale privind îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni.

(4) Termenele prevăzute la alin. (1) și (2), precum și cele prevăzute la art. 89, pentru avize, rapoarte și amendamente, nu pot fi mai scurte de 5 zile calendaristice, pentru procedura ordinară, și de 3 zile calendaristice, pentru procedura de urgență.

Art. 91. — Toate proiectele și propunerile legislative se înregistrează la Senat în ordinea primirii lor, se distribuie senatorilor și se publică pe site-ul Senatului.

Art. 92. — (1) Proiectele și propunerile legislative se trimit, sub semnătura președintelui Senatului, spre dezbateri și avizare comisiilor permanente competente.

(2) Examinarea proiectelor și propunerilor legislative se poate face și la cererea altei comisii care se consideră competentă, în condițiile art. 69.

Art. 93. — (1) Inițiatorul proiectului de lege sau al propunerii legislative poate să își retragă proiectul sau propunerea până la începerea dezbaterilor generale, cu aprobarea plenului.

(2) În cazul în care proiectul sau propunerea legislativă a fost adoptată de Camera Deputaților, retragerea nu mai poate fi făcută din momentul sesizării Senatului.

Art. 94. — (1) După examinarea proiectului de lege sau a propunerii legislative, comisia permanentă sesizată în

fond întocmește un raport, care va cuprinde propuneri motivate cu privire la adoptarea sau, după caz, modificarea ori respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative examinate.

(2) Raportul se transmite Biroului permanent, care dispune și asigură, prin secretarul general al Senatului, difuzarea acestuia senatorilor, Guvernului și inițiatorului, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data dezbaterii în plen.

Art. 95. — Proiectele de lege sau propunerile legislative, avizate potrivit art. 92 și 94, se supun dezbaterii Senatului în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată de acesta. Înscrierea pe ordinea de zi a proiectelor de lege și a propunerilor legislative se face în cel mult 5 zile de la depunerea raportului comisiei permanente sesizate în fond, în cazul în care Senatul este prima Cameră sesizată, și în cel mult 10 zile, în celelalte situații prevăzute la art. 75 din Constituția României, republicată.

Art. 96. — (1) Amendamentele care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de președintele comisiei sesizate în fond la Guvern, solicitându-se punctul de vedere al acestuia. În cazul în care Guvernul nu transmite un punct de vedere până la data stabilită de comisie, se consideră că amendamentul a fost acceptat.

(2) Concluziile examinării amendamentelor se includ în raportul comisiei, iar amendamentele se anexează la acesta.

Art. 97. — (1) Dezbateri generală a proiectului de lege sau a propunerii legislative începe cu prezentarea, de către inițiator sau, după caz, de către reprezentantul acestuia, a motivelor care au condus la promovarea proiectului sau a propunerii. Guvernul este reprezentat în mod obligatoriu de un membru al său sau de un secretar de stat.

(2) Dezbateri continuă cu prezentarea raportului comisiei permanente sesizate în fond, de președintele, vicepreședintele sau secretarul acesteia sau de un raportor desemnat de comisie.

Art. 98. — (1) Înainte de prezentarea punctului de vedere al grupului parlamentar, senatorii pot adresa întrebări inițiatorului proiectului de lege sau al propunerii legislative.

(2) Pentru dezbateri generală a proiectului de lege sau a propunerii legislative, fiecare grup parlamentar își desemnează un singur reprezentant.

(3) În cazuri justificate, la cererea oricărui senator, Senatul poate aproba, cu votul deschis al majorității senatorilor prezenți, să se dea cuvântul la dezbaterile generale și altor senatori.

(4) Președintele Senatului dă cuvântul reprezentanților grupurilor parlamentare și apoi, după caz, celorlalți senatori, în ordinea înscrierii lor la cuvânt. Președintele poate propune Senatului limitarea timpului destinat dezbaterilor generale, iar aceasta se hotărăște cu votul deschis al majorității senatorilor prezenți.

Art. 99. — Inițiatorul proiectului de lege sau al propunerii legislative și raportorul comisiei sesizate în fond au dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

Art. 100. — (1) În faza dezbaterii generale în plen a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

(2) În cazuri deosebite, prin votul majorității senatorilor se poate aproba depunerea de amendamente și în timpul dezbaterii în plen a proiectului de lege sau a propunerii legislative.

Art. 101. — (1) Dacă prin raportul comisiei sesizate în fond se propune respingerea proiectului sau a propunerii legislative, după încheierea dezbaterii generale președintele cere Senatului să se pronunțe prin vot.

(2) Dacă prin raportul comisiei se propun dezbaterile și adoptarea proiectului de lege, iar în dezbaterile generale se cere respingerea proiectului de lege, după încheierea acestora se supune votului Senatului mai întâi cererea de respingere.

Art. 102. — (1) După dezbaterile generale, dacă proiectul de lege nu a fost respins și se constată că prin raportul comisiei sesizate în fond nu s-au operat modificări ori completări la textele proiectului de lege sau propunerii legislative, raportul și proiectul de lege sau propunerea legislativă se supun în întregime votului final.

(2) În cazurile în care comisia sesizată în fond a operat modificări sau completări la textele proiectului de lege sau propunerii legislative, cuprinse în raportul acesteia, președintele consultă Senatul dacă sunt observații la acestea și dezbaterile se fac numai asupra textelor la care se referă aceste observații și se rezolvă prin vot.

(3) În cazurile în care sunt și amendamente respinse de comisie, se dezbate numai cele pentru care senatorul care le-a propus cere susținerea în plen și se rezolvă prin votul majorității senatorilor prezenți.

(4) După terminarea dezbaterilor asupra modificărilor și completărilor operate de comisie, raportul în întregime se supune votului și, după aceasta, proiectul de lege în întregime se supune votului final.

(5) Raportul comisiei sesizate în fond se aprobă sau se respinge de Senat cu același cvorum cu care se aprobă sau se respinge legea pentru care este întocmit.

Art. 103. — (1) La dezbaterile care au loc în condițiile art. 102 senatorii pot lua cuvântul pentru a exprima punctul de vedere al grupului parlamentar din care fac parte sau punctul lor de vedere.

(2) De asemenea, pot lua cuvântul reprezentantul Guvernului sau inițiatorul, precum și reprezentanții comisiei sesizate în fond.

(3) Președintele poate supune spre aprobare Senatului sistarea discuțiilor la textele aflate în dezbateri.

Art. 104. — În cursul dezbaterilor senatorii, grupurile parlamentare sau Guvernul pot pune în discuție numai amendamentele depuse în termen la comisie, în condițiile procedurii prevăzute la art. 100 și 102.

Art. 105. — Dacă din dezbaterile desfășurate în condițiile art. 102 rezultă necesitatea reexaminării de către comisia sesizată în fond a unor texte, oricare senator poate propune, iar plenul decide, prin votul deschis al majorității senatorilor prezenți, suspendarea dezbaterilor și trimiterea spre reexaminare a textelor în discuție, comisia pronunțându-se de urgență, prin raport suplimentar.

Art. 106. — (1) Discutarea textelor în condițiile art. 102 începe cu cele prin care se propune eliminarea și continuă

cu cele privind modificarea sau completarea acestora. În cazul în care există mai multe amendamente de același fel, ele se supun la vot în ordinea în care au fost prezentate.

(2) Senatul se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, în afară de cazul în care prin adoptarea unuia se exclude acceptarea celorlalte.

SECȚIUNEA a 4-a

Procedura de urgență

Art. 107. — (1) La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă, Senatul poate adopta proiecte de lege sau propuneri legislative cu procedură de urgență.

(2) Cererea pentru procedura de urgență se analizează de către Biroul permanent și se supune aprobării Senatului în prima ședință de plen.

Art. 108. — Proiectele de lege și propunerile legislative se dezbate și se adoptă cu procedură de urgență, de drept, în următoarele situații:

a) ordonanțe de urgență;

b) Senatul a adoptat, ca primă Cameră sesizată, o prevedere care intră în competența sa decizională, prevedere neînsușită de Camera Deputaților, care a retrimis proiectul pentru o nouă dezbateri;

c) Camera Deputaților a adoptat, în calitate de Cameră decizională, un proiect de lege ce conține anumite prevederi care sunt de competența decizională a Senatului;

d) proiectele de lege referitoare la armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene sau a Consiliului Europei;

e) proiectele de lege necesare îndeplinirii obligației României în calitate de membră NATO.

Art. 109. — (1) Senatorii, grupurile parlamentare, comisiile permanente sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate în fond, în termenele stabilite de Biroul permanent. În același interval de timp, avizul Consiliului Legislativ sau al altor autorități ori organisme care, potrivit legii, au competențe de avizare se va trimite comisiei sesizate în fond.

(2) Comisia sesizată în fond este obligată să depună raportul în termenul stabilit de Biroul permanent.

(3) Biroul permanent, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege sau propunerea legislativă.

(4) Senatul va limita durata dezbaterilor generale, după care va trece la dezbateri proiectului, în condițiile art. 102.

Art. 110. — Senatul se pronunță în termen de 30 de zile asupra proiectelor de lege sau propunerilor legislative prevăzute la art. 108.

Art. 111. — În cazul proiectului de lege privind aprobarea ordonanței de urgență, dacă Senatul nu se pronunță în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, aceasta este considerată adoptată și se trimite Camerei Deputaților.

Art. 112. — În cazul proiectelor de lege și al propunerilor legislative primite de la Camera Deputaților, dacă au fost operate modificări substanțiale față de proiectul inițial, președintele comisiei permanente sesizate

în fond poate cere Biroului permanent solicitarea unui nou aviz al Consiliului Legislativ.

SECȚIUNEA a 5-a

Termene procedurale

Art. 113. — În perioadele de vacanță parlamentară a Senatului proiectele de lege și propunerile legislative se înregistrează la data depunerii lor, iar termenele procedurale de legiferare încep să curgă de la data reluării activității Senatului în sesiune.

Art. 114. — Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare.

Art. 115. — Pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente.

SECȚIUNEA a 6-a

Desfășurarea ședințelor Senatului

Art. 116. — Ședințele Senatului sunt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui, a unui grup parlamentar sau a cel puțin 20 de senatori, se hotărăște, cu votul majorității senatorilor prezenți, ca acestea să fie secrete.

Art. 117. — (1) La lucrările Senatului au acces deputații, în calitate de inițiatori ai propunerilor legislative aflate pe ordinea de zi, precum și membrii Guvernului sau reprezentanții acestora însoțiți de specialiști ori de consilieri. Dacă li se solicită participarea, prezența inițiatorilor și a membrilor Guvernului este obligatorie.

(2) La ședințele publice ale Senatului pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și alți invitați, pe baza acreditării sau a invitației semnate de secretarul general al Senatului, în condițiile stabilite de Biroul permanent. Cetățenii pot asista la lucrările Senatului pe baza unor permise de acces distribuite la cerere, în ordinea solicitării de către cei interesați, în limita locurilor disponibile în spațiul destinat publicului.

(3) Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar putând fi evacuate din sală.

Art. 118. — (1) Senatorii sunt obligați să fie prezenți la lucrările Senatului. Prezența este urmărită de un secretar al Biroului permanent al Senatului și, după caz, de secretarul comisiei permanente.

(2) Senatorul care nu poate lua parte la ședință din motive independente de voința sa va anunța Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe.

Art. 119. — Senatul își desfășoară activitatea, în plen, pe comisii și pe grupuri parlamentare, conform programului de activitate propus de Biroul permanent și aprobat de Senat.

Art. 120. — (1) Ședința Senatului este deschisă de președinte sau de vicepreședinte care îl înlocuiește.

(2) Președintele este asistat de 2 secretari aparținând, de regulă, unul majorității și celălalt opoziției.

(3) Înainte de începerea dezbaterilor, președintele de ședință anunță dacă este întrunit cvorumul și se supune spre aprobare plenului Senatului proiectul ordinii de zi și programul de activitate.

Art. 121. — (1) Senatul adoptă legi, hotărâri, moțiuni și alte acte cu caracter politic, în prezența majorității senatorilor.

(2) Înainte de votare, liderii grupurilor parlamentare pot cere președintelui Senatului verificarea întrunirii cvorumului de ședință.

(3) În cazul în care cvorumul legal nu este întrunit, președintele Senatului suspendă ședința și anunță ziua și ora de reluare a lucrărilor.

Art. 122. — Președintele Senatului conduce dezbaterile, veghează la respectarea regulamentului și la menținerea ordinii în sala de ședințe.

Art. 123. — (1) Înainte de începerea dezbaterilor generale, secretarii întocmesc lista cu senatorii care s-au înscris la cuvânt.

(2) Senatorii iau cuvântul în ordinea înscrierii pe listă, numai atunci când le este dat de președintele Senatului.

(3) Reprezentanților Guvernului li se dă cuvântul în orice fază a dezbaterii și ori de câte ori solicită acest lucru. Același drept îl au și reprezentanții comisiilor sesizate pentru raport de fond.

Art. 124. — Persoanele care iau cuvântul în Senat vorbesc numai de la tribuna acestuia sau de la microfoanele special instalate; nici o persoană nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte.

Art. 125. — (1) Președintele de ședință sau liderul unui grup parlamentar are dreptul să propună Senatului limitarea duratei luării de cuvânt sau sistarea discuțiilor, în funcție de desfășurarea dezbaterilor.

(2) Propunerile prevăzute la alin. (1) se adoptă cu votul deschis al senatorilor prezenți.

Art. 126. — (1) Președintele Senatului va da cuvântul oricând unui senator pentru a răspunde într-o chestiune de ordin personal, limitând timpul acordat în acest scop.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care se cere cuvântul pentru aspecte de procedură.

Art. 127. — (1) Senatorii și celelalte persoane care iau cuvântul sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea în dezbatere pentru care s-au înscris la cuvânt și să respecte regulile deontologiei parlamentare. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul.

(2) Nu se admite dialogul dintre persoana înscrisă la cuvânt și ceilalți senatori.

Art. 128. — Președintele îi cheamă la ordine pe senatorii care tulbură dezbaterile. El poate întrerupe ședința când tulburarea persistă și poate dispune evacuarea din sală, prin intermediul chestorilor, a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor Senatului.

Art. 129. — (1) Dezbaterile din ședințele Senatului se înregistrează pe bandă magnetică și se stenografiază.

(2) Stenogramele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete, care urmează regimul legii speciale.

(3) Senatorii au dreptul să verifice exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică, în

cel mult 3 zile de la data ședinței, înainte de publicarea stenogramei în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura de vot

Art. 130. — Legile, hotărârile, moțiunile simple, precum și celelalte acte se adoptă de către Senat prin vot.

Art. 131. — (1) Votul deschis se exprimă public prin ridicarea mâinii, ridicare în picioare, apel nominal sau electronic. În cazul legilor constituționale, votul deschis se poate exprima și prin corespondență, în condițiile stabilite de Regulamentul Comisiei de revizuire a Constituției.

(2) Votul prin ridicarea mâinii sau prin ridicare în picioare poate avea una dintre următoarele semnificații: pentru, contra sau abținere. Constatarea rezultatelor se face de secretari și se comunică de președinte. Președintele Senatului sau liderul oricărui grup parlamentar poate cere renumărarea voturilor.

(3) Votul prin apel nominal se desfășoară astfel: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor *pentru*, *contra* și *abținere*, după care unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui fiecărui senator, care răspunde *pentru*, *contra* sau *abținere*. După terminarea apelului se repetă numele și prenumele senatorilor care nu au răspuns la primul apel.

(4) Votul electronic se desfășoară prin conectarea unuia dintre contactele care reprezintă *vot pentru*, *vot contra* sau *abținere*. Rezultatul votului electronic se afișează la comanda președintelui Senatului. În cazul unei defecțiuni tehnice, votul se repetă. Dacă defecțiunea persistă, se recurge, după caz, la celelalte modalități de vot. Cartela de vot este netransmisibilă.

(5) Dacă votul electronic este deschis, la solicitarea oricărui grup parlamentar se eliberează câte o listă cuprinzând rezultatele votului. În acest caz lista se publică pe site-ul Senatului.

Art. 132. — (1) Votul secret poate fi exprimat prin buletine de vot, pentru alegerea sau numirea în unele funcții, ori prin bile sau electronic, în cazul votării legilor, hotărârilor sau moțiunilor.

(2) Procedura votului secret pe buletine de vot se face în cabine de vot, amenajate prin grija secretarului general al Senatului.

(3) În cazul votului, pe buletinul de vot se trec numărul de ordine, numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

(4) Senatorul votează *pentru*, lăsând neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei dorite, sau votează *contra*, ștergând numele și prenumele persoanei respective. Buletinele de vot se introduc în urne.

(5) Sunt nule buletinele de vot care nu corespund modelului prezentat, cele care nu poartă ștampila de control și cele pe care au fost lăsate neatins numele și prenumele unor candidați care, în acest mod, depășesc numărul funcțiilor pentru care se face alegerea sau numirea.

Art. 133. — În cazul în care prin prezentul regulament nu se stabilește o anumită procedură de vot obligatorie, procedura de vot se va hotărî de Senat, la propunerea președintelui sau a oricărui senator.

Art. 134. — (1) Dacă la alegerea sau numirea în anumite funcții nu se obține numărul necesar de voturi, votul se reia conform reglementărilor specifice. În caz de paritate de voturi, procedura de votare se repetă.

(2) În situațiile în care votul este deschis, președintele votează numai după ce restul senatorilor și-a exprimat votul.

(3) În cursul votării nu se acordă dreptul de a lua cuvântul.

(4) După anunțarea rezultatului votării, grupurile parlamentare pot să explice felul în care au votat, printr-o singură intervenție de maximum 3 minute.

Art. 135. — (1) În cazul votului secret exprimat prin buletine de vot sau bile, se constituie o comisie de numărare și validare a votului, formată din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar.

(2) Constatarea rezultatului în cazul votului cu bile sau cu buletine de vot se face prin proces-verbal, încheiat de către comisia de numărare și validare.

Art. 136. — (1) Legile constituționale se adoptă cu votul unei majorități de cel puțin două treimi din numărul senatorilor.

(2) Legile organice și hotărârile privind Regulamentul Senatului se adoptă cu votul majorității senatorilor.

(3) Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți.

(4) În cazul legilor constituționale și al legilor organice, când președintele constată, înainte de vot, că prezența senatorilor nu este asigurată pentru cvorumul de vot, amână votul, stabilind ziua și ora desfășurării acestuia. O nouă amânare a votului nu poate depăși termenul prevăzut de Constituție pentru adoptarea legii.

(5) Dacă prezentul regulament nu dispune altfel, celelalte acte ale Senatului sau măsurile luate de acesta, inclusiv raportul comisiei sesizate în fond, se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți.

(6) Înainte de votare, președintele de ședință poate cere din proprie inițiativă sau la cererea unui grup parlamentar verificarea cvorumului prin apel nominal sau prin numărare de către secretari. Senatorii care nu își exercită dreptul de vot, dar care au fost prezenți în sala de ședință intră în numărul regulamentar de stabilire a cvorumului.

(7) Dacă în sala de ședință nu se află majoritatea senatorilor, președintele amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.

Art. 137. — (1) Votul final privește ansamblul reglementării.

(2) Votul final poate avea loc într-o ședință consacrată acestui scop, în ordinea definitivării proiectului de lege sau a propunerii legislative.

Art. 138. — (1) Votul poate fi contestat numai de liderul unui grup parlamentar, imediat după anunțarea rezultatului votului de către președintele Senatului. Asupra contestației Senatul se pronunță prin votul majorității senatorilor prezenți. Contestația poate fi susținută de un singur vorbitor, într-un interval de timp rezonabil, și, în caz de opoziție, poate lua cuvântul într-un interval de timp egal, de asemenea, un singur vorbitor din partea fiecărui grup parlamentar.

(2) Admiterea contestației are drept consecință repetarea votului.

Art. 139. — (1) Numirile, confirmările sau avizele pentru numiri în funcții, care, potrivit Constituției și legii, se fac de către Senat, se supun dezbaterii Senatului pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

(2) În vederea întocmirii raportului, comisia va examina propunerile de numiri, confirmări sau avize, având dreptul de a chema pentru audiere candidații.

(3) Candidații vor fi invitați și la dezbaterile în plen a raportului, iar Senatul poate hotărî audierea lor și în plen.

SECȚIUNEA a 8-a

Procedura pentru respingerea, reexaminarea și promulgarea legii

Art. 140. — Proiectele de lege și propunerile legislative adoptate sau respinse de Senat, ca primă Cameră sesizată, se semnează de președintele Senatului și se înaintează Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

Art. 141. — (1) Senatul se pronunță asupra proiectelor de lege și propunerilor legislative ce intră în competența sa, ca primă Cameră sesizată, în termen de 45 de zile. Pentru coduri sau alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. Asupra ordonanțelor de urgență Senatul se pronunță în termen de 30 de zile de la depunere.

(2) În cazul depășirii termenelor prevăzute la alin. (1), se consideră că proiectul de lege sau propunerea legislativă a fost adoptată în forma înaintată de inițiator. În acest caz, adoptarea se anunță în plenul Senatului, iar proiectul de lege sau propunerea legislativă se transmite, sub semnătura președintelui Senatului, către Camera Deputaților, care va decide definitiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), dacă s-a adoptat raport și s-au dat avize ori amendamente, acestea se înaintează anexat proiectului de lege sau propunerii legislative, ca material documentar.

Art. 142. — (1) În cazul în care Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat fără modificări un proiect de lege sau o propunere legislativă primită de la Camera Deputaților, aceasta va fi semnată de președintele Senatului, va fi depusă la secretarul general al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale și va fi transmisă Camerei Deputaților pentru îndeplinirea formalităților de promulgare.

(2) Depunerea legii la secretarul general al Senatului se face numai în zilele în care Senatul lucrează în plen și se aduce la cunoștință senatorilor în aceeași zi, prin prezentare în ședința de plen și prin afișare datată și certificată la avizierul general de la sala de ședință. Senatorii își pot exercita dreptul de sesizare a Curții Constituționale, potrivit legii.

Art. 143. — (1) În cazul în care Senatul, ca primă Cameră sesizată, adoptă o prevedere care, potrivit dispozițiilor Constituției, intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și Camera Deputaților este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă legea se întoarce la Senat, care va decide definitiv, în procedură de urgență.

(2) Dispozițiile alin. (1) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Senatul, în

calitate de Cameră decizională, adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată.

Art. 144. — În cazul în care Senatul respinge un proiect de lege sau o propunere legislativă, respinsă anterior de Camera Deputaților, respingerea este definitivă, iar proiectul de lege sau propunerea legislativă nu mai poate fi readusă în discuția acestuia în cursul aceleiași sesiuni parlamentare.

Art. 145. — (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, Senatul reexaminează prevederile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale. Senatul dezbate pe baza raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

(2) Raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări va cuprinde propuneri pentru punerea de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu decizia Curții Constituționale. Raportul comisiei se dezbate conform prevederilor art. 101—106. Cu aprobarea Senatului, în urma dezbaterii raportului, în cuprinsul legii se operează și corelările tehnico-legislative necesare.

(3) În cazul unei obiecții de neconstituționalitate asupra tratatelor sau altor acorduri internaționale, invocate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, procedura parlamentară se suspendă și se reia după publicarea deciziei Curții Constituționale.

(4) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, Senatul nu poate ratifica tratatul sau acordul internațional declarat ca fiind neconstituțional.

(5) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile declarate neconstituționale cu prevederile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care a fost declarată neconstituționalitatea prevederilor din Regulamentul Senatului.

(7) Reexaminarea textelor declarate neconstituționale se face întâi de prima Cameră sesizată.

Art. 146. — (1) În cazul în care Președintele României cere, înainte de promulgare, reexaminarea unei legi adoptate prima dată de către Senat, cererea va fi înscrisă în termen de cel mult 30 de zile în proiectul ordinii de zi a Senatului.

(2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative.

Art. 147. — Pentru legile adoptate, potrivit Constituției, în ședința comună a celor două Camere, noua deliberare se face tot în ședință comună, conform Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 148. — Camera Deputaților face numerotarea legilor adoptate de Parlament, în ordinea promulgării lor, trimițându-le spre publicare la Monitorul Oficial al României.

SECȚIUNEA a 9-a

**Procedura privind punerea sub urmărire penală
a membrilor Guvernului**

Art. 149. — Senatul are dreptul să ceară punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, potrivit dispozițiilor Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 150. — (1) Dezbateră are loc pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă, ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 76, fie de o comisie de anchetă. Dacă ministrul are și calitatea de senator, cererea se trimite spre examinare Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, care va elabora în cel mai scurt timp un raport pe care îl înaintează Senatului.

(2) Raportul comisiei se înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi.

(3) Hotărârea se adoptă cu votul majorității senatorilor.

Art. 151. — Dacă Senatul hotărăște să ceară punerea sub urmărire penală a unui membru al Guvernului, președintele Senatului va adresa ministrului justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale, potrivit legii. De asemenea, va înștiința Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a acestuia.

Art. 152. — În cazul prevăzut la art. 151, dispozițiile art. 116—135 se aplică corespunzător.

CAPITOLUL III

Moțiuni, întrebări, interpelări, informări, petiții

SECȚIUNEA 1

Moțiuni simple

Art. 153. — (1) Moțiunea simplă exprimă poziția Senatului într-o anumită problemă de politică internă sau externă ori, după caz, cu privire la o problemă ce a făcut obiectul unei interpelări.

(2) Moțiunea simplă poate fi inițiată de cel puțin o pătrime din numărul senatorilor.

(3) Moțiunea simplă trebuie să fie întocmită corespunzător actelor juridice ale Senatului și să cuprindă motivarea și dispozitivul. Moțiunea se depune la președintele de ședință, în plenum Senatului.

Art. 154. — (1) Până la încheierea dezbaterii unei moțiuni simple, semnatarii nu mai pot promova o altă moțiune în aceeași problemă.

(2) După primirea moțiunilor simple care au îndeplinit condițiile prevăzute de art. 153, președintele Senatului le comunică de îndată Guvernului și le aduce la cunoștință plenului, după care dispune afișarea lor la sediul Senatului și distribuirea lor senatorilor.

Art. 155. — (1) Președintele Senatului stabilește data dezbaterii moțiunii simple, care nu poate depăși 6 zile de la depunerea acesteia, înștiințând Guvernul asupra datei stabilite.

(2) Președintele Senatului nu va supune dezbaterii moțiunile simple care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 153 și nici pe cele care vizează finalități specifice moțiunii de cenzură, prezentând Senatului motivele deciziei sale.

(3) Moțiunile simple privind probleme de politică externă se supun dezbaterii numai însoțite de avizul Comisiei pentru politică externă și cu consultarea Ministerului Afacerilor Externe. Această condiție trebuie îndeplinită în termen de 3 zile de la depunerea moțiunii simple.

Art. 156. — (1) După începerea dezbaterii moțiunii simple, senatorii semnatori nu-și pot retrage adeziunea la moțiune.

(2) La moțiunile simple prezentate nu pot fi propuse amendamente.

(3) Dezbateră se încheie prin supunerea la vot a moțiunii simple în plenum Senatului.

(4) Nici o moțiune simplă nu poate fi supusă votului înainte de dezbateră ei.

Art. 157. — (1) Dezbateră moțiunii simple se face cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 116—129 și se adoptă cu votul secret al majorității senatorilor.

(2) Moțiunile simple adoptate de Senat se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și sunt obligatorii pentru Guvern și membrii săi, precum și pentru celelalte persoane vizate.

SECȚIUNEA a 2-a

Întrebări

Art. 158. — (1) Senatorii pot adresa întrebări Guvernului, miniștrilor sau altor conducători ai organelor administrației publice.

(2) Întrebarea constă într-o simplă cerere de a răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informație este exactă, dacă Guvernul sau celelalte organe ale administrației publice înțeleg să comunice Senatului informațiile sau documentele solicitate ori dacă Guvernul are intenția de a lua o hotărâre într-o problemă determinată.

Art. 159. — În plenum Senatului nu pot fi formulate întrebări care privesc probleme de interes personal sau particular, întrebări care se referă la procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești ori care pot afecta soluționarea unor cauze aflate în curs de judecată, care urmăresc în exclusivitate obținerea unei consultații juridice sau tehnice ori care privesc activitatea unor persoane care nu îndeplinesc funcții publice.

Art. 160. — (1) Senatorii pot adresa întrebări orale sau scrise și au dreptul să ceară ca răspunsul să le fie dat oral în plenum Senatului sau în scris.

(2) Întrebările scrise sau orale se depun în scris, prin grupul parlamentar, la secretarul desemnat al Senatului, cel mai târziu până la ora 10,00 a zilei de joi.

(3) Întrebările se înregistrează la secretarul desemnat al Senatului, în ordinea în care au fost depuse.

(4) Întrebările trebuie să aibă un singur autor, iar un senator nu poate adresa într-o săptămână mai mult de două întrebări.

(5) În cursul zilei de joi întrebările sunt transmise ministrului delegat pentru relația cu Parlamentul, menționându-se tipul întrebării și ce fel de răspuns a solicitat senatorul.

(6) În situația apariției unor urgențe, senatorul poate pune o întrebare și în cadrul ședinței destinate acestei activități, urmând ca răspunsul să fie dat în ședință specială de săptămâna următoare.

Art. 161. — (1) Întrebările orale se prezintă în plenul Senatului de către autor, într-un interval de timp de cel mult un minut. Răspunsurile orale se dau imediat după ce a fost adresată întrebarea și nu pot depăși 3 minute. Autorul întrebării poate interveni cu precizări sau comentarii, fără a depăși două minute, iar răspunsul la replică va fi dat în același interval de timp. Nici o altă intervenție pe marginea întrebării respective nu mai poate avea loc. Răspunsul la întrebarea orală poate fi amânat pentru săptămâna următoare numai în cazuri temeinic justificate.

(2) În situația în care cel căruia îi este adresată întrebarea orală nu este prezent, răspunsul va fi dat în ședința din săptămâna următoare. Președintele Senatului informează primul-ministru cu privire la răspunsurile amânate.

(3) Răspunsurile orale la întrebările scrise se dau după ce s-au epuizat întrebările. La întrebările la care s-a cerut răspuns oral nu se răspunde dacă senatorul care a adresat întrebarea nu se află în sală.

(4) Răspunsurile scrise se transmit senatorului în cel mult 15 zile.

(5) Întrebările și răspunsurile se consemnează în stenograma ședinței și se publică odată cu aceasta în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a. Întrebările la care nu s-a răspuns sunt comunicate și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, la sfârșitul fiecărei sesiuni ordinare.

SECȚIUNEA a 3-a

Interpelări

Art. 162. — (1) Interpelarea constă într-o cerere adresată Guvernului sau unui membru al acestuia de către unul ori mai mulți senatori sau de un grup parlamentar, prin care se solicită explicații asupra politicii Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe.

(2) Interpelările se fac în scris, arătându-se obiectul și motivarea acestora, fără nici o dezvoltare, și se depun la secretarul desemnat al Senatului.

Art. 163. — (1) Interpelările se înscriu, în ordinea prezentării, într-un registru special și se afișează la sediul Senatului.

(2) Interpelările se prezintă în ședință publică de către autor, după care președintele Senatului le transmite primului-ministru.

(3) Biroul permanent stabilește o zi din săptămână consacrată prezentării și dezbaterii interpelărilor și întrebărilor.

(4) Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la interpelări în cel mult două săptămâni. Pentru motive temeinice, Senatul poate acorda un termen de cel mult 3 săptămâni.

Art. 164. — (1) În ședința consacrată dezbaterii interpelării se dă cuvântul autorului pentru 3 minute și apoi celui interpelat pentru 5 minute. Dacă răspunsul la interpelare dă naștere unei replici, se dă cuvântul în aceeași ordine și pentru aceleași durate de timp. Președintele Senatului poate limita luările de cuvânt.

(2) Răspunsurile la interpelările adresate Guvernului se prezintă de primul-ministru sau de reprezentantul acestuia.

Răspunsul la interpelările adresate membrilor Guvernului se prezintă de ministru sau, după caz, de un secretar de stat.

(3) Timpul total afectat interpelărilor se împarte pe grupuri parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora.

Art. 165. — Senatul poate adopta o moțiune prin care să-și exprime poziția cu privire la problema ce a făcut obiectul interpelării, cu respectarea prevederilor art. 153—157.

SECȚIUNEA a 4-a

Informarea Senatului și a senatorilor

Art. 166. — (1) Președintele Senatului poate solicita Guvernului și celorlalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar asupra activității acestora, informațiile și documentele necesare.

(2) Președinții comisiilor permanente pot solicita de la organele prevăzute la alin. (1) informațiile și documentele necesare referitoare la domeniul lor de activitate.

(3) Fiecare senator are dreptul de a cere informațiile și documentele menționate, prin intermediul președintelui Senatului sau al președinților comisiilor.

(4) Solicitarea informării este obligatorie în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sunt obligate să răspundă în termen de cel mult 10 zile. În situații excepționale în care răspunsul necesită date suplimentare, acestea au obligația de a declara în scris că interesul public nu le permite să răspundă la timp și de a cere un termen suplimentar care nu poate depăși 30 de zile. În cazul în care autoritățile nu răspund în termenele prevăzute la solicitarea senatorului interesat, președintele Senatului sau președintele comisiei, după caz, poate cere invitarea lor în plenul Senatului.

(6) Refuzul nejustificat de a răspunde la solicitările prevăzute în alineatele precedente atrage, după caz, răspunderea juridică potrivit legii. Președintele Senatului poate sesiza autoritățile competente, la solicitarea senatorului interesat.

Art. 167. — (1) În cazul în care informațiile sau documentele solicitate privesc, potrivit legii, secrete de stat, Guvernul informează Senatul despre aceasta, iar Senatul decide în ședință secretă.

(2) Documentele primite se restituie organului respectiv, după consultare.

SECȚIUNEA a 5-a

Petiții

Art. 168. — (1) Oricine are dreptul de a se adresa cu petiții Senatului. Petițiile vor fi prezentate în scris și semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

(2) Petițiile se înscriu în registrul general al Senatului, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii.

Art. 169. — (1) Petițiile înregistrate se repartizează, spre soluționare, de către unul dintre vicepreședinții Senatului, desemnat de președinte, comisiei permanente

competente, potrivit obiectului petiției, ori senatorilor cărora le-au fost personal adresate.

(2) Orice membru al Senatului poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest scop președintelui comisiei căreia i-a fost repartizată.

(3) Senatorul căruia îi sunt adresate petiții le va transmite spre soluționare autorităților publice competente.

Art. 170. — (1) Comisia va decide care sunt petițiile a căror rezolvare nu suferă amânare, sesizând de îndată autoritățile publice competente, și va informa, în toate cazurile, petentul despre soluția promovată. Pentru celelalte petiții, comisia va decide, în cel mult 10 zile de la înregistrarea lor, dacă le va trimite unei autorități publice competente ori le va clasa. În cazuri deosebite, problema ce face obiectul petiției se prezintă Senatului.

(2) Autoritățile publice sesizate au obligația să informeze Senatul, în scris, în termen de cel mult 30 de zile, despre soluția adoptată.

(3) Petiționarului i se aduce la cunoștință soluția adoptată.

(4) Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții va prezenta trimestrial Biroului permanent un raport asupra petițiilor primite și asupra modului de soluționare a acestora; același raport va fi prezentat plenului Senatului la începutul fiecărei sesiuni.

(5) În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de autoritățile publice la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

SECȚIUNEA a 6-a

Declarații politice

Art. 171. — (1) În fiecare săptămână, Biroul permanent alocă o anumită perioadă de timp dintr-o zi de ședință pentru declarații politice sau alte intervenții ale senatorilor.

(2) Declarațiile politice sau alte intervenții ale senatorilor se fac în nume propriu sau în numele grupului parlamentar.

(3) În raport cu conținutul lor, declarațiile politice sau alte intervenții ale senatorilor pot da dreptul la replică senatorilor, grupurilor parlamentare și autorităților vizate.

(4) În cazul în care tematica și conținutul declarațiilor politice sau ale altor intervenții ale senatorilor vizează activitatea și politica Guvernului, extrasul respectiv din stenogramă va fi transmis ministrului delegat pentru relația cu Parlamentul.

CAPITOLUL IV

Statutul senatorului

SECȚIUNEA 1

Imunitatea parlamentară

Art. 172. — (1) Senatorii se bucură de imunitate parlamentară pe toată durata exercitării mandatului.

(2) Imunitatea parlamentară are ca scop garantarea libertății de exprimare a senatorului și protejarea acestuia împotriva urmărilor judiciare respective, abuzive sau șicanatoare.

(3) Senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

(4) În temeiul art. 72 din Constituția României, republicată, senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Senatului, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) În caz de infracțiune flagrantă, senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Senatului asupra reținerii și percheziției. În cazul în care Senatul constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.

(6) Cererea de autorizare a trimiterii în judecată, penală ori contravențională, precum și cererea de reținere, de arestare sau de percheziție se adresează președintelui Senatului de ministrul justiției.

(7) Președintele Senatului aduce cererea la cunoștință senatorilor în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, spre examinare, care va stabili dacă a fost sau nu a fost făcută în scopul de a-l abate pe senator de la exercițiul funcției sale. Hotărârea comisiei se adoptă prin votul secret al majorității membrilor acesteia.

(8) Biroul permanent al Senatului supune spre dezbatere și aprobare plenului raportul comisiei, temeinic motivat, în termen de 15 zile de la data depunerii lui.

(9) Cererile de reținere, de arestare, de percheziție se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

Art. 173. — Senatul hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi.

SECȚIUNEA a 2-a

Conflictul de interese, constatarea incompatibilităților și alte interdicții

Art. 174. — (1) Senatorii depun o declarație de interese, pe propria răspundere, cu privire la funcțiile și activitățile pe care le desfășoară, cu excepția celor legate de mandatul sau funcția publică pe care o exercită.

(2) Prin *conflict de interese* se înțelege situația în care senatorul are un interes personal de natură patrimonială, care ar influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

(3) Funcțiile și activitățile care se includ în declarația de interese sunt:

- a) funcțiile în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale ori partide politice;
- b) activități profesionale remunerate;
- c) calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare și financiare.

(4) Senatorii care nu îndeplinesc alte funcții sau nu desfășoară alte activități decât cele legate de mandatul ori funcția pe care o exercită depun o declarație în acest sens.

Art. 175. — (1) Declarația de interese se depune în termen de 15 zile de la data validării mandatului ori, după caz, de la data numirii în funcție.

(2) Declarația de interese se actualizează ori de câte ori intervin schimbări care, potrivit art. 174 alin. (3), trebuie înscrise în aceste declarații. Actualizarea se face în termen de 30 de zile de la data începerii, modificării sau încetării funcțiilor sau activităților.

Art. 176. — (1) Declarațiile de interese sunt publice și se depun la secretarul general al Senatului.

(2) Numele senatorilor care, în mod nejustificat, nu depun declarația de interese se publică pe pagina de Internet a Senatului.

(3) Evidența declarațiilor de interese se consemnează într-un registru special, numit Registrul declarațiilor de interese, care se păstrează la secretarul general al Senatului.

Art. 177. — (1) Calitatea de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(2) Prin *funcțiile publice de autoritate incompatibile cu calitatea de senator* se înțelege funcții din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și secretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcții de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcții de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecti și subprefecti și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.

(3) Calitatea de senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare și financiare, precum și la instituții publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant, persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) funcția publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(4) Alte incompatibilități decât cele prevăzute la alin. (1)—(3) sunt stabilite prin lege organică.

Art. 178. — Senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice, precum și în alte domenii prevăzute de lege.

Art. 179. — (1) Senatorul care se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute la art. 177 va demisiona din funcțiile care sunt incompatibile cu mandatul de senator, în termen de 10 zile de la data apariției cazului de incompatibilitate.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), senatorul care continuă să se afle într-un caz de incompatibilitate este considerat demisionat din funcția de senator. Demisia se aduce la cunoștința plenului Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 180. — Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului, formațiunii politice ori alianței acestora, dacă până la data validării mandatului partidul sau formațiunea politică pentru care a candidat confirmă în scris că aparține acesteia. Asupra legalității alegerii supleantului Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări va prezenta Senatului un raport.

Art. 181. — În cursul termenului prevăzut la art. 179 alin. (1), senatorul trebuie să declare în scris la Biroul permanent orice activitate care se încadrează în incompatibilitățile prevăzute de lege.

Art. 182. — Schimbările intervenite în activitatea senatorului pe durata exercitării mandatului se aduc la cunoștința Biroului permanent, în scris, în cel mult 10 zile de la data apariției acestora.

Art. 183. — (1) Cazurile de incompatibilitate vor fi trimise spre examinare Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, care va întocmi un raport. Propunerile comisiei se aprobă de Senat cu votul majorității membrilor săi.

(2) Dacă senatorul a făcut să înceteze cauza de incompatibilitate după sesizarea comisiei, se va lua act despre aceasta în procesul-verbal al ședinței, iar asemenea cazuri nu se trec în raportul comisiei.

Art. 184. — Evidența situațiilor prevăzute la art. 177—183 se ține la secretarul general al Senatului.

Art. 185. — (1) Se interzice folosirea de către senatori în interes privat a simbolurilor care au legătură cu exercițiul demnității sau funcției acestora.

(2) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi numele însoțit de calitatea de senator, în orice formă de publicitate a unui agent economic român sau străin, precum și a vreunui produs comercial, național sau străin.

(3) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi imaginea publică, numele, semnătura senatorului pentru orice formă de publicitate privitoare la o activitate care aduce profit, cu excepția publicității gratuite pentru scopuri caritabile.

(4) Se interzice senatorilor folosirea sau exploatarea directă ori indirectă a informațiilor care nu sunt publice, obținute în legătură cu exercitarea atribuțiilor, în scopul obținerii de avantaje pentru ei sau pentru alții.

(5) Senatorii au obligația să-și declare averea, în termen de 15 zile, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea mandatului de senator

Art. 186. — (1) Senatorii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Senatului, sub condiția validării și a depunerii jurământului.

(2) După constituirea legală a Senatului, fiecare senator va depune, în fața plenului Senatului, întrunit în ședință solemnă, jurământul de credință față de țară și popor:

„Jur credință patriei mele, România.

Jur să respect Constituția și legile țării.

Jur să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României.

Jur să-mi îndeplinesc cu onoare și fidelitate mandatul încredințat de popor.

Așa să mă ajute Dumnezeu!”

Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă, aceasta putând fi înlocuită cu formula: „Jur pe onoare și conștiință”, care prefațează jurământul.

Art. 187. — (1) După validare, pe durata exercitării mandatului, senatorilor li se eliberează legitimația de membru al Senatului, semnată de președintele acestuia.

(2) De asemenea, senatorii vor avea un însemn distinctiv al calității lor de reprezentanți ai poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata exercitării mandatului. Modelul însemnului se stabilește de către Biroul permanent, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se suportă din bugetul Senatului.

(3) Legitimația și însemnul se pot păstra de senator după încetarea mandatului, cu titlu evocativ.

(4) Pe durata exercitării mandatului, senatorii și membrii lor de familie beneficiază de pașaport diplomatic.

Art. 188. — (1) Calitatea de senator încetează la data întrunirii legale a Senatului nou-ales, precum și în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

(2) În cazul în care un senator demisionează, el poate reveni asupra demisiei până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Senatului de vacantare a mandatului, dacă următorul propus pe lista formațiunii din partea căreia a candidat nu a fost validat în plen.

Art. 189. — (1) Pentru exercitarea mandatului de senator, în circumscripțiile electorale se organizează, pentru fiecare senator, câte un birou senatorial, având ca personal încadrat un șef de birou senatorial, un secretar și un șofer, personal care face parte din aparatul Senatului.

(2) Încadrarea personalului birourilor senatoriale se face cu contract de muncă pe durată determinată, de secretarul general al Senatului, la propunerea senatorilor în cauză.

(3) Pe timpul cât îndeplinește această activitate, personalul angajat se consideră detașat sau, după caz, transferat în interesul serviciului, în condițiile legislației muncii.

(4) Contractul de muncă al personalului birourilor senatoriale încetează la cererea senatorului sau, în cazul în care titularului mandatului îi încetează calitatea de senator, la data la care noul titular solicită aceasta.

Art. 190. — (1) Senatorii primesc drepturile bănești, potrivit legii.

(2) Senatorii primesc indemnizația lunară și celelalte drepturi, începând cu data intrării în exercițiul mandatului și până la încetarea acestuia.

Art. 191. — Pe durata exercitării mandatului de senator, contractul de muncă al acestuia se suspendă, cu excepția cazurilor în care Biroul permanent decide altfel, la cererea Senatului și cu avizul unității și al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului.

SECȚIUNEA a 4-a

Concedii, absențe, demisii

Art. 192. — Nici un senator nu poate lipsi nemotivat de la ședințele Senatului sau ale comisiei din care face parte ori de la celelalte activități specifice îndeplinirii mandatului de senator.

Art. 193. — (1) Concediile se acordă pentru motive de boală sau interese personale.

(2) Concediile de boală se acordă pe baza certificatului medical.

(3) Pentru interese personale se pot acorda, în timpul unei sesiuni, cel mult 8 zile de concediu cu plata indemnizației, iar peste această durată, concedii fără plată, care se pot efectua integral sau în mai multe tranșe. Concediile până la 4 zile se aprobă de președintele Senatului, iar cele cu o durată mai mare de 4 zile, de către Biroul permanent.

(4) Fiecare cerere de concediu pentru interese personale va avea menționat, de către unul dintre secretarii Senatului, numărul zilelor de concediu efectuate de senatorul respectiv.

Art. 194. — (1) Senatorii pot demisiona prin cerere scrisă, adresată președintelui.

(2) Președintele Senatului, în ședință publică, întreabă senatorul dacă stăruie în cererea de demisie și, dacă răspunsul este afirmativ ori dacă senatorul nu se prezintă pentru a răspunde, cu toate că a fost înștiințat, declară locul vacant.

SECȚIUNEA a 5-a

Deontologia parlamentară; abateri și sancțiuni

Art. 195. — Constituie abateri disciplinare săvârșite de senatori următoarele fapte, dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

a) încălcarea dispozițiilor privind îndatoririle senatorului prevăzute de Constituție și de legea statutului deputaților și al senatorilor;

b) încălcarea jurământului de credință;

c) nerespectarea prevederilor Regulamentului Senatului;

d) exercitarea abuzivă a mandatului de senator;

e) comportamentul injurios sau calomniator la adresa unui parlamentar ori a altui demnitar în ședințele de plen, de comisii sau de birou ori în afara acestora, dar cu privire la exercitarea mandatului de senator;

f) absentarea, nemotivată și în mod repetat, de la lucrările Senatului.

Art. 196. — Abaterile de la deontologia parlamentară se sancționează cu:

a) atenționare;

b) chemarea la ordine;

c) retragerea cuvântului;

d) îndepărtarea din sală pe durata şedinţei;

e) avertisment public — scris.

Art. 197. — (1) Abaterile şi sancţiunile prevăzute la art. 195, respectiv la art. 196 lit. a)—d), se constată şi se aplică de către preşedintele de şedinţă sau, după caz, de preşedintele comisiei senatoriale.

(2) Sancţiunile prevăzute la art. 196 nu pot împiedica exercitarea dreptului la vot.

Art. 198. — (1) Preşedintele Senatului poate, înainte de a chema la ordine un senator, să îl invite să-şi retragă sau să explice cuvântul care a generat incidente şi care ar atrage aplicarea măsurii.

(2) Dacă expresia întrebuintă a fost retrasă sau regretată ori dacă explicaţiile date sunt apreciate de preşedinte sau de senatorul vizat ca satisfăcătoare, măsura nu se mai aplică.

(3) În cazul în care, după chemarea la ordine, senatorul continuă să se abată de la prezentul regulament, preşedintele Senatului îi va putea retrage cuvântul, iar dacă persistă, îl va îndepărta din sală.

Art. 199. — (1) Pentru menţinerea ordinii în şedinţele comisiilor, preşedinţii acestora au aceleaşi drepturi ca şi preşedintele Senatului şi pot aplica măsurile prevăzute la art. 196 lit. a)—d).

(2) În cazul în care un senator săvârşeşte abateri deosebit de grave, preşedintele comisiei va suspenda şedinţa şi va aduce cazul la cunoştinţă preşedintelui Senatului, care îl va supune Biroului permanent.

Art. 200. — (1) Abaterile care implică aplicarea sancţiunii prevăzute la art. 196 lit. e) se constată de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări a Senatului, la sesizarea unui grup parlamentar din Senat sau a unui senator. Sesizarea se adresează preşedintelui Senatului.

(2) Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări soluţionează sesizarea înaintată de preşedintele Senatului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia la comisie. Soluţia comisiei se ia cu votul majorităţii membrilor prezenţi, în şedinţă secretă.

(3) Raportul comisiei se înaintează de îndată, împreună cu dosarul cauzei, Biroului permanent al Senatului.

(4) Biroul permanent soluţionează cauza în termen de 7 zile de la data primirii raportului, împreună cu dosarul cauzei. Hotărârea Biroului permanent se prezintă în şedinţă publică a plenului Senatului.

(5) Împotriva hotărârii Biroului permanent al Senatului petiţionarul sau senatorul sancţionat poate face contestaţie în termen de 15 zile de la data comunicării acesteia.

(6) Contestaţia se soluţionează de către plenul Senatului, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia, cu votul majorităţii senatorilor prezenţi, în şedinţă secretă.

(7) Hotărârea plenului Senatului, dată asupra contestaţiei, este definitivă şi executorie şi se aduce la cunoştinţă publică în şedinţa de plen.

Art. 201. — Senatorul sancţionat disciplinar pe baza prevederilor art. 196 lit. e) nu poate reprezenta Senatul în relaţiile interne şi externe ale acestuia, pe o perioadă de 3 luni de la data rămânerii definitive a sancţiunii.

Art. 202. — Sancţiunile prevăzute de art. 196 se aplică pentru fiecare abatere în parte şi se cumulează aritmetic.

CAPITOLUL V

Serviciile Senatului

Art. 203. — (1) Serviciile Senatului sunt conduse de secretarul general al Senatului, ajutat de un secretar general adjunct.

(2) Secretarul general şi secretarul general adjunct sunt numiţi de Senat, pe durata legislaturii, la propunerea Biroului permanent.

(3) Secretarul general şi secretarul general adjunct pot fi revocaţi la propunerea Biroului permanent sau a cel puţin 30 de senatori. Propunerea de revocare poate fi formulată o singură dată în cursul unei sesiuni ordinare.

(4) Secretarul general este ordonator principal de credite şi, în îndeplinirea atribuţiilor sale, emite ordine.

Art. 204. — (1) Senatul aprobă bugetul propriu înaintea dezbaterii bugetului de stat şi îl înaintează Guvernului în vederea includerii în bugetul de stat. Execuţia bugetului propriu este aprobată de plenul Senatului după verificarea de către chestorii Senatului.

(2) Dotarea Senatului cu mijloace de transport auto şi modul de utilizare a acestora, precum şi cheltuielile de protocol se stabilesc prin norme aprobate de Biroul permanent, în limita sumelor prevăzute în bugetul anual.

Art. 205. — (1) Folosirea colaboratorilor pentru lucrările Senatului, ale comisiilor şi pentru unele activităţi ale serviciilor Senatului se aprobă de Biroul permanent.

(2) Indemnizaţia colaboratorilor, în limitele stabilite de lege, se propune de beneficiarul colaborării şi se ordonă de secretarul general al Senatului.

CAPITOLUL VI

Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 206. — (1) Dacă Senatul adoptă, în condiţiile art. 155 alin. (1) din Constituţia României, republicată, un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea adoptată de Camera Deputaţilor, preşedintele Senatului, de acord cu preşedintele Camerei Deputaţilor, iniţiază procedura de mediere. În acelaşi mod se procedează şi în cazul în care Camera Deputaţilor adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea adoptată de Senat.

(2) În acest scop, Biroul permanent va propune Senatului un număr de 7 senatori, urmărindu-se respectarea principiilor prevăzute la art. 45.

(3) Senatorii stabiliţi de Senat prin votul deschis al majorităţii senatorilor prezenţi, împreună cu deputaţii desemnaţi de Camera Deputaţilor, potrivit regulamentului propriu, formează comisia de mediere.

(4) Cvorumul regulamentar al şedinţelor de mediere este asigurat numai în prezenţa a cel puţin 4 senatori dintre membrii comisiei de mediere a Senatului.

Art. 207. — (1) Comisia de mediere se reuneşte la convocarea preşedintelui comisiei sesizate în fond de la Camera care a adoptat ultima proiectul, la sediul acesteia, şi stabileşte regulile după care îşi va desfăşura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

(2) Reprezentanţii Senatului în comisia de mediere au competenţa de a examina şi de a hotărî, împreună cu cei ai Camerei Deputaţilor, numai asupra redactărilor diferite adoptate de Camera Deputaţilor la textele adoptate de Senat şi se vor pronunţa, în aceste limite, asupra

redactărilor diferite, putând adopta fie una, fie cealaltă dintre redactări sau un text comun.

(3) Conducerea lucrărilor comisiei de mediere se realizează prin rotație de către un senator și un deputat, stabiliți de aceasta.

(4) Hotărârile comisiei de mediere se iau cu acordul majorității membrilor acesteia.

Art. 208. — (1) Activitatea comisiei de mediere încetează odată cu depunerea raportului.

(2) Raportul comisiei de mediere se înscrie pe ordinea de zi a Senatului, urmându-se procedura prevăzută la art. 84—112, sau, după caz, pe ordinea de zi a ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului, potrivit procedurii prevăzute în regulamentul ședințelor comune.

(3) Se supun la vot numai soluțiile propuse de comisia de mediere, diferite de cele adoptate inițial de către Senat. În toate cazurile, raportul comisiei de mediere se aprobă

potrivit procedurii și cu majoritatea de voturi necesară adoptării legii în forma finală.

(4) În cazul în care comisia de mediere nu ajunge, în termenul stabilit, la un acord cu privire la textele aflate în divergență sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii în ședința comună a celor două Camere, potrivit regulamentului acestor ședințe.

Art. 209. — Dacă ambele Camere ale Parlamentului își însușesc textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se va proceda conform art. 140.

Art. 210. — Constituționalitatea prezentului regulament poate fi verificată de către Curtea Constituțională, la cererea președintelui Senatului, a unui grup parlamentar sau a cel puțin 25 de senatori.

Art. 211. — Prevederile art. 30—32 se pun în aplicare numai după 25 de zile calendaristice de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 461

din 20 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Dobra în Dosarul nr. 161/2005 al Judecătoriai Brad.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 161/2005, **Judecătoria Brad a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Viorel Dobra într-o cauză penală având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei soluții dispuse de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate nu precizează nimic referitor la situația în care procurorul nu a dat nici o soluție la cererea care îi era adresată pentru rezolvarea unui interes legitim. În acest mod procurorul poate da o soluție definitivă, prin simplul fapt că „nu dă soluție unei plângeri penale”, situație care s-a vrut a fi evitată chiar prin introducerea art. 278¹ din Codul de procedură penală. Tocmai din aceste considerente, arată autorul excepției, este necesară „introducerea prevederii exprese că lipsa unei soluții la oricare din modurile de sesizare a procurorului să poată fi atacată la instanță”.

În final, autorul excepției relevă chestiunile de fapt care s-au petrecut în cauza dedusă spre soluționare Judecătoriai Brad.

Judecătoria Brad și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (1) din Constituție „în măsura în care nu consacră dreptul persoanei ale cărei interese au fost vătămate prin nesoluționarea de către procuror a plângerii formulate conform art. 221—222 din Codul de

procedură penală, de a se adresa cu plângere în fața instanței, în condițiile în care, potrivit art. 337 din Codul de procedură penală, inițiativa extinderii procesului penal aparține procurorului“.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât rolul art. 278¹ din Codul de procedură penală nu este acela de a reglementa posibilitatea atacării la instanța de judecată a tuturor actelor sau măsurilor procurorilor, ci numai a soluțiilor care finalizează procesul penal în faza de urmărire penală, așa cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 182/2005. Pentru celelalte acte sau măsuri ale procurorului, Codul de procedură penală reglementează fie posibilitatea atacării lor la procurorul ierarhic superior, fie posibilitatea contestării lor în fața instanței de judecată, atunci când dosarul se află pe rolul acesteia. „Tăcerea“ procurorului este și ea, în anumite situații, sancționată de cod, în special atunci când aceasta afectează drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei. A extinde, însă, sensul art. 278¹ și la atacarea în instanță a lipsei răspunsului față de o plângere ar însemna a-l deturna de la sensul pentru care a fost instituit. Totodată, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia extinderii dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală și la alte situații neprevăzute de text, prin care s-a statuat că această extindere nu poate fi acceptată întrucât ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, în contradicție cu art. 61 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Astfel, arată că art. 278¹ din Codul de procedură penală reglementează posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva acelor acte prin care procurorul soluționează cauza penală, fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, respectiv împotriva „rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței, ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale date de procuror“.

Cu privire la dreptul de petiționare, arată că acest drept fundamental prevăzut de Constituție se concretizează în cereri, reclamații, sesizări, propuneri în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup, care nu presupun calea justiției, la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și condițiile stabilite potrivit legii. Astfel, sesizarea instanței judecătorești pentru valorificarea unui drept subiectiv nesocotit ori încălcat sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției nu este un aspect al dreptului de petiționare, ci se circumscrie unor reguli specifice, proprii activității de judecată. În acest sens sunt și deciziile Curții

Constituționale nr. 17/2005, nr. 27/2005, nr. 175/2004 și nr. 511/2004.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 52 alin. (1) din Constituție, consideră că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere, sub nici un aspect, dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține, în condițiile legii, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, introduse prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, având următorul conținut: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (1) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 51 alin. (4): „*Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.*“;

— Art. 52 alin. (1): „*Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*“

Totodată, apreciază că prevederile legale criticate contravin și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la o cale efectivă de atac.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, prin ridicarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia solicită „introducerea

prevederii exprese că lipsa unei soluții la oricare din modurile de sesizare a procurorului să poată fi atacată la instanță“.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire

la care a fost sesizată, „fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului“.

Prin urmare, instanța de contencios constituțional nu se poate erija într-un legislator pozitiv, aceasta fiind în contradicție cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Dobra în Dosarul nr. 161/2005 al Judecătoriei Brad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 535 din 13 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsite Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 490//P/F/2005 al Curții de Apel Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 490/P/F/2005, **Curtea de Apel Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov privind recunoașterea Hotărârii penale K 173/2003, pronunțată de Tribunalul Districtual Ptuj din Republica Slovenia, relativ la condamnatul Ion Laurențiu Bălan, pentru săvârșirea infrațiunii de trecerea frauduloasă a frontierei.

În motivarea excepției invocate se arată că prevederile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 contravin prevederilor art. 21 alin. (1) și (2), precum și art. 131

alin. (1) din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și la rolul Ministerului Public, deoarece permit posibilitatea recunoașterii unei hotărâri penale străine numai la solicitarea autorităților competente ale statului de condamnare, iar nu și la solicitarea procurorului român sau a persoanei condamnate. De asemenea, în motivarea excepției, Curtea de Apel Brașov face referire și la restrângerea nejustificată a suveranității statului român, care „nu poate dispune, prin autoritățile competente, asupra unor chestiuni de drept public, de drept penal, în propriul său teritoriu și în legătură cu propriii cetățeni“. Din acest punct de vedere, dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 ar contraveni prevederilor art. 1 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că procedura instituită prin dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 „este excesivă și depinde de un element aleatoriu, neexistând o garanție că orice autoritate străină competentă, la solicitarea condamnatului, va iniția procedurile prevăzute de lege în vederea recunoașterii hotărârii penale străine“. Drept urmare, Guvernul apreciază că prevederile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 sunt neconstituționale numai în măsura în care opresc persoana condamnată de a ajunge în fața instanțelor judecătorești pentru exercitarea dreptului său, potrivit art. 21 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 nu îngăduiesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. De asemenea, menționează că prevederile legale criticate nu contravin sub nici un aspect regulii constituționale potrivit căreia, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, față de prevederile art. 1 alin. (1) din Constituție, consideră că aceasta nu poate fi reținută, deoarece nu sunt încălcate trăsăturile și valorile supreme ale statului român.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, dispoziții conform cărora: *„În vederea executării pe teritoriul României a unei hotărâri penale străine, autoritățile competente ale statului de condamnare formulează o cerere de recunoaștere și executare.“*

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prin aceste dispoziții legale sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (1) privind suveranitatea, ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală a abrogat, prin art. 188 lit. d), prevederile din Codul de procedură penală cuprinse în art. 519—521 (referitoare la recunoașterea hotărârilor penale sau a altor acte juridice străine), iar prin art. 188 lit. e), orice alte dispoziții contrare. De asemenea, în titlul V, intitulat „Recunoașterea și executarea hotărârilor penale“, legea reglementează, pe de o parte, procedurile prin care se solicită recunoașterea și executarea în străinătate a hotărârilor penale pronunțate de instanțele române, iar pe de altă parte, procedurile de recunoaștere și executare în România a hotărârilor penale străine, ca mijloc prin care hotărârile penale străine produc, atunci când este cazul, efecte juridice pe teritoriul României. Pe această cale statul român își însușește hotărârea penală străină, acordându-i în virtutea propriei sale suveranități eficiență pe teritoriul său. Această reglementare are caracterul de procedură specială privind ordinea juridică internă, însă și caracterul de formă de cooperare juridică internațională în materie penală.

Potrivit noii reglementări, în vederea executării pe teritoriul României a unei hotărâri penale străine rămase definitive, autoritățile competente ale statului de condamnare formulează o cerere de recunoaștere și executare [art. 115 alin. (2)], cerere care se transmite Ministerului Justiției, însoțită de o copie autentică a

hotărârii și, după caz, de o declarație prin care condamnatul își exprimă consimțământul, precum și de o informare asupra duratei arestului preventiv sau a părții de pedeapsă executate până la data prezentării cererii [art. 119 alin. (1) și (2)]. Prin direcția de specialitate, Ministerul Justiției efectuează controlul de regularitate internațională a cererii, după care, după caz, o transmite procurorului general competent, în vederea sesizării instanței competente, ori o restituie, motivat [art. 119 alin. (3)]. Autoritățile judiciare române competente sunt curtea de apel în circumscripția căreia, după caz, domiciliază, își are reședința sau a fost identificat condamnatul și, respectiv, parchetul de pe lângă aceasta (art. 120).

Curtea constată că soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu depinde de prevederile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, invocate ca fiind neconstituționale. Astfel, în cauza de față excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul unui litigiu având ca obiect recunoașterea, pe cale principală, a unei hotărâri penale străine, în condițiile art. 521 din Codul de procedură penală, dispoziții abrogate la data introducerii cererii. Prin urmare, temeiul de drept al cererii de chemare în judecată nu atrage exercitarea controlului de constituționalitate cu privire la dispozițiile art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel fiind, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională decide numai cu privire la prevederile de lege care au legătură cu soluționarea cauzei, precum și dispozițiile alin. (6) al aceluși articol, potrivit căruia, dacă sunt încălcate dispozițiile alin. (1), excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 490/P/F/2005 al Curții de Apel Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Virgil Crecană
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Economiei și Comerțului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii domnul Virgil Crecană se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei și Comerțului.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Aleodor Marian Frâncu București, 20 octombrie 2005.
Nr. 475.**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru aprobarea modului de aplicare a tarifelor binom de către furnizorii de energie termică**

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. e) și al art. 56 alin. (1) din Legea energiei electrice nr. 318/2003 și al art. 1² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul infrastructură și autorizare,

în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 19 octombrie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Tarifele opționale de tip B1 și B2, precum și prețul național de referință prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai titularilor de contract de furnizare a energiei termice furnizate populației prin sisteme

centralizate în scopul încălzirii locuințelor și preparării apei calde.

(2) Furnizorii de energie termică sunt agenții economici, astfel cum au fost definiți conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Furnizorii de energie termică aplică tarifele opționale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, în baza datelor furnizate de consumatori, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

(2) În lipsa datelor prevăzute la alin. (1), se aplică tariful monom prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Opțiunile transmise de consumatori fac parte integrantă din contractele de furnizare a energiei termice.

(4) Tarifele prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și consumurilor de energie termică din spațiile comune aflate în cadrul condominiilor.

Art. 3. — (1) Aprobarea opțiunilor consumatorilor de către furnizori se face până la data de 15 noiembrie 2005, în cazul celor primite în urma solicitării furnizorilor, sau în termen de 5 zile de la înregistrarea cererilor pentru consumatorii care se adresează direct furnizorilor.

(2) Opțiunile consumatorilor vor cuprinde și modul de tarifare a spațiilor comune din cadrul condominiilor.

Art. 4. — (1) Consumatorii care au manifestat una dintre opțiunile tarifare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, asigură transmiterea informațiilor descrise în anexa la prezentul ordin, astfel:

a) în maximum 10 zile lucrătoare de la citirea contoarelor de energie termică aparținând furnizorului; sau

b) în maximum 6 zile lucrătoare de la primirea datelor de la furnizor privind consumul de energie termică al locului de consum.

(2) În cazul menționat la alin. (1) lit. b), furnizorii au obligația de a transmite informațiile privind repartizarea consumului pe punctul de consum în maximum 4 zile lucrătoare de la citirea contoarelor din punctele termice. Nerespectarea acestui termen de către furnizori implică decalarea corespunzătoare a termenului de transmitere a datelor de către consumatori.

(3) Consumatorii au obligația de a transmite informațiile prevăzute în anexa la prezentul ordin pentru fiecare punct de măsură.

Art. 5. — În cazul netransmiterii datelor în termenele stabilite la art. 4, furnizorii emit facturile în termenele prevăzute de legislația în vigoare, aplicând tarifele prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

a) tarif monom (PNR), în lipsa oricăror informații transmise de consumatori;

b) în lipsa datelor din rândurile intitulate „Consumul total în perioada de facturare (Gcal)” din anexa la prezentul ordin, atât apa caldă de consum, cât și energia termică destinată încălzirii se repartizează proporțional cu totalul suprafeței utile aferente locuințelor care au optat pentru tarifele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare. Acest mod de determinare se menține până la primirea informațiilor necesare de la consumatori;

c) în cazul în care există o defalcare anterioară transmisă de consumatori a datelor prevăzute în rândurile intitulate „Consum total în perioada de facturare (Gcal)” din anexa la prezentul ordin, se determină cotele procentuale de consum pentru fiecare dintre cele trei tarife care se aplică consumului curent citit/determinat pentru locul de consum.

Art. 6. — În cazul transmiterii datelor după termenele prevăzute la art. 4, dar nu mai mult de 30 de zile de la data citirii contoarelor, furnizorii vor regulariza diferențele în factura lunii următoare, cu menționarea în factura lunii pentru care se realizează regularizarea.

Art. 7. — Componentele fixe ale tarifelor opționale tip B1 și B2 nu se aplică în cazul:

a) locuințelor debransate total de la sistemul de încălzire centralizată;

b) locuințelor care utilizează sisteme proprii de încălzire și sunt debransate de la sistemul de încălzire centralizată.

Art. 8. — Proprietarii din cadrul unui condominiu care au locuințele debransate de la sistemul de încălzire centralizată nu pot opta pentru nici unul dintre tarifele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 9. — În temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei va emite până la data de 15 noiembrie 2005 norme opționale de repartizare a cheltuielilor cu energia termică în interiorul condominiilor, în cazul aplicării tarifelor opționale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

ANEXĂ

Punct de consum .....

Punct de măsură .....

Suprafață utilă totală ..... m²

Nr. rând Nr. coloană	Tip tarif	Informații specifice	Tipul locuinței			
	1		2	3	4	5
1.	monom (PNR)		1 cameră	2 camere	3 camere	4 camere*)
2.		Număr de apartamente				
3.		Total suprafață utilă (m ²)				
4.		Consum total în perioada de facturare (Gcal)				
5.	binom B1		1 cameră	2 camere	3 camere	4 camere*)
6.		Număr de apartamente				
7.		Total suprafață utilă (m ²)				
8.		Consum total în perioada de facturare (Gcal)				
9.	binom B2		1 cameră	2 camere	3 camere	4 camere*)
10.		Număr de apartamente				
11.		Total suprafață utilă (m ²)				
12.		Consum total în perioada de facturare (Gcal)				

*) Inclusiv locuințele cu mai mult de 4 camere.

NOTĂ:

Regimul informațiilor privind facturarea spațiilor cu altă destinație decât cea de locuință și facturarea lor efectivă se păstrează.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2006
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei noi —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei noi —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.480	370,00	370,00	370,00	370,00
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	250	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.140	285,00	285,00	285,00	285,00
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	1.700	425,00	425,00	425,00	425,00
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	92,50	92,50	92,50	92,50
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.540	385,00	385,00	385,00	385,00
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.420	355,00	355,00	355,00	355,00
8.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	460	115,00	115,00	115,00	115,00
9.	Colecția Legislația României	375	93,75	93,75	93,75	93,75
10.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	620	155,00	155,00	155,00	155,00
11.	Repertoriul actelor normative	117	—	—	—	—
12.	Decizii ale Curții Constituționale	100	—	—	—	—
13.	Ediții trilingve	350	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/24.33.05)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 063600